



# Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

21 septembrie 2023\*

## Cuprins

I.	Cadrul juridic . . . . .	5
	A. Dreptul OMC . . . . .	5
	B. Dreptul Uniunii . . . . .	6
II.	Istoricul litigiului . . . . .	10
III.	Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată . . . . .	10
IV.	Concluziile părților . . . . .	12
V.	Cu privire la recurs . . . . .	13
	A. Cu privire la admisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului . . . . .	13
	1. Cu privire la calitatea CCCME de a acționa în justiție în nume propriu . . . . .	14
	a) Argumentația părților . . . . .	14
	b) Aprecierea Curții . . . . .	15
	2. Cu privire la competența CCCME de a-și reprezenta membrii în justiție . . . . .	19
	a) Argumentația părților . . . . .	19
	b) Aprecierea Curții . . . . .	20
	3. Cu privire la legalitatea mandatelor furnizate de celelalte nouă recurente avocaților lor . . . . .	21
	a) Argumentația părților . . . . .	21
	b) Aprecierea Curții . . . . .	21
	4. Concluzii cu privire la admisibilitatea acțiunii formulate în fața Tribunalului . . . . .	23

\* Limba de procedură: engleza.

B. Cu privire la fond	23
1. Cu privire la primul motiv	23
a) Argumentația părților	23
b) Aprecierea Curții	25
1) Considerații introductive	25
2) Cu privire la primul aspect al primului motiv	25
3) Cu privire la al doilea aspect al primului motiv	28
2. Cu privire la al doilea motiv	31
a) Argumentația părților	31
b) Aprecierea Curții	31
3. Cu privire la al treilea motiv	32
a) Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv	32
1) Argumentația părților	32
2) Aprecierea Curții	33
b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv	35
1) Argumentația părților	35
2) Aprecierea Curții	36
4. Cu privire la al patrulea motiv	37
a) Argumentația părților	37
b) Aprecierea Curții	38
5. Cu privire la al cincilea motiv	41
a) Considerații introductive	41
b) Cu privire la primul aspect al celui de al cincilea motiv	41
1) Argumentația părților	41
2) Aprecierea Curții	42
Cu privire la cheltuielile de judecată	46

„Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/140 – Importuri de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și din India – Taxă antidumping definitivă – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Calitate procesuală activă – Asociație reprezentativă a exportatorilor – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 3 alineatele (2), (3) (6) și (7) – Prejudiciu – Calcularea volumului importurilor – Elemente de probă pozitive – Examinare obiectivă – Extrapolare – Calcularea costului de producție al industriei din Uniunea Europeană – Prețuri facturate intragrup – Legătură de cauzalitate – Analiza pe segment a prejudiciului – Inexistență – Articolul 6 alineatul (7) – Articolul 20 alineatele (2) și (4) – Drepturi procedurale”

În cauza C-478/21 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 2 august 2021,

**China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products**, cu sediul în Beijing (China),

**Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Cangzhou City (China),

**Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Botou City (China),

**Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Sanshengyuan Town (China),

**Handan Qunshan Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Xiaozhai Town (China),

**Heping Cast Co. Ltd Yi County**, cu sediul în Liang Village (China),

**Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Xiaozhai Town,

**Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd**, cu sediul în Shenshan (China),

**Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory**, cu sediul în Wangwu Town (China),

**Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd**, cu sediul în Beiluo Town (China),

reprezentate de R. Antonini, avvocato, B. Maniatis și E. Monard, avocats,

recurente,

celelalte părți din procedură fiind:

**Comisia Europeană**, reprezentată inițial de T. Maxian Rusche și P. Němečková, ulterior de K. Blanck, P. Němečková și T. Maxian Rusche și în sfârșit de T. Maxian Rusche și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

**EJ Picardie**, cu sediul în Saint-Crépin Ibouvillers (Franța),

**Fondatel Lecomte**, cu sediul în Andenne (Belgia),

**Fonderies Dechaumont**, cu sediul în Muret (Franța),

**Fundiciones de Ódena SA**, cu sediul în Ódena (Spania),

**Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG**, cu sediul în Rahden (Germania),

**Saint-Gobain Construction Products UK Ltd**, cu sediul în East Leake (Regatul Unit),

**Saint-Gobain PAM Canalisation**, fostă Saint-Gobain PAM, cu sediul în Pont-à-Mousson (Franța),

**Ulefos Oy**, cu sediul în Vantaa (Finlanda),

reprezentate inițial de M. Hommé și B. O'Connor, avocats, ulterior de M. Hommé, B. O'Connor, avocats, și de U. O'Dwyer, solicitor,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna A. Prechal (raportoare), președintă de cameră, doamna M. L. Arastey Sahún, domnii F. Biltgen, N. Wahl și J. Passer, judecători,

avocat general: doamna L. Medina,

grefier: domnul M. Longar, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 5 octombrie 2022,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 16 februarie 2023,

pronunță prezenta

### **Hotărâre**

- 1 Prin recursul formulat, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Camera de Comerț a Chinei pentru Importul și Exportul de Mașini și Produse Electronice, denumită în continuare „CCCME”), precum și Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory și Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (denumite în continuare „celelalte nouă recurente”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia (T-254/18, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2021:278), prin care acesta a respins acțiunea recurentelor având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/140 al Comisiei din 29 ianuarie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei

provizorii instituite la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și de închidere a anchetei privind importurile de anumite articole din fontă originare din India (JO 2018, L 25, p. 6, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care acest regulament de punere în aplicare le privea.

## I. Cadrul juridic

### A. Dreptul OMC

2 Prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), Consiliul Uniunii Europene a aprobat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994, precum și acordurile care figurează în anexele 1-3 la acest acord, printre care figurează Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”).

3 Articolul 3 alineatul 3.1 din Acordul antidumping prevede:

„Determinarea existenței unei daune, în sensul articolului VI [din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) din 1994], trebuie să se bazeze pe elemente de probă pozitive și să comporte o examinare obiectivă atât (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului importurilor făcând obiectul unui dumping asupra prețurilor produselor similare pe piața internă, cât și (b) a impactului acestor importuri asupra producătorilor naționali ai acestor produse.”

4 Articolul 6 alineatul 6.11 din acest acord prevede:

„În scopurile prezentului acord, expresia «părți interesate» se referă la:

- (i) un exportator sau producător străin, sau importatorul produsului aflat în investigație sau o grupare profesională comercială sau industrială în care majoritatea membrilor este compusă din producători, exportatori sau importatori ai acestui produs;
- (ii) guvernul statului membru exportator și
- (iii) producătorul unui produs similar din statul membru importator sau o grupare profesională comercială sau industrială în care majoritatea membrilor produc produsul similar pe teritoriul statului membrului importator.

Această listă nu trebuie să împiedice statele membre să permită altor părți naționale sau străine decât cele menționate mai sus să fie considerate ca părți interesate.”

## B. Dreptul Uniunii

- 5 Considerentul (12) al Regulamentului (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”) are următorul cuprins:

„Este necesar să se specifice modul în care sunt notificate părțile interesate cu privire la informațiile pe care autoritățile le solicită. Părților interesate ar trebui să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat pe parcursul examinării și să se prevadă, în special, că părțile interesate trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se ține seama de punctul lor de vedere. Este, de asemenea, necesar să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să transmită comentarii. Este, de asemenea, oportun să se instituie o cooperare între statele membre și Comisi[a Europeană] în ceea ce privește culegerea de informații.”

- 6 Potrivit articolului 1 alineatul (4) din acest regulament:

„În sensul prezentului regulament, prin «produs similar» se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv, sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.”

- 7 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut; importanța marjei de dumping efective; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Uniune; efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare relevante prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și care aduc în același timp un prejudiciu industriei Uniunii, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ: volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping; scăderea cererii sau modificările din tiparele de consum; practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și din statele membre ale Uniunii și concurența între acești producători; evoluția tehnologiilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei Uniunii.

[...]”

8 Articolul 5 alineatele (10) și (11) din același regulament prevede:

„(10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei examinări, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei.

Se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul examinării. Se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamanții cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu

alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, textul integral al plângerii scrise poate să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.”

9 Articolul 6 din regulamentul de bază, intitulat „Examinarea”, prevede:

„(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe examinarea la nivelul Uniunii. Această examinare are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan.

[...]

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri.

Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și totalitatea verificărilor, controalelor sau examinărilor efectuate.

În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate cere statelor membre să efectueze toate verificările și controalele necesare, mai ales ale importatorilor, ale operatorilor comerciali și ale producătorilor din cadrul Uniunii, și să efectueze examinări în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea guvernului țării în cauză, care este înștiințat în mod oficial.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei.

Oficiali ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să-i asiste pe oficialii statelor membre în exercițiul funcțiunii.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) sunt audiate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.

[...]

(7) Reclamanții, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în examinare, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în examinare.

Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.



[...]

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o examinare se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, examinările se încheie, în toate cazurile, în termen de 15 luni de la deschiderea lor, în conformitate cu constatările adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă.”

10 Potrivit articolului 17 din acest regulament, intitulat „Eșantionare”:

„(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, examinarea se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul examinării, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea examinării, pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ.

[...]”

11 Articolul 20 din regulamentul menționat, intitulat „Informarea părților”, prevede:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei examinări sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală menționate la alineatul (2) trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nicio taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere informarea finală în termenele stabilite de Comisie.

[...]”

12 Articolul 21 alineatul (2) din același regulament prevede:

„Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărâsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii, reclamanții, importatorii, asociația lor reprezentativă și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și

consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a examinării antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care sunt abilitate să dea un răspuns.”

## **II. Istoricul litigiului**

- 13 Istoricul litigiului, astfel cum a fost descris la punctele 1-9 din hotărârea atacată, poate fi rezumat, în vederea pronunțării prezentei hotărâri, după cum urmează.
- 14 La 31 octombrie 2016, șapte producători de articole de fontă din Uniune au depus o plângere la Comisie pentru ca aceasta să inițieze o procedură antidumping privind importurile de anumite astfel de articole originare din China și din India. Această plângere a fost susținută de alți doi producători de articole din fontă din Uniune (acești nouă producători sunt denumiți în continuare „autorii plângerii”).
- 15 La 10 decembrie 2016, Comisia a publicat un aviz de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și din India (JO 2016, C 461, p. 22). Produsul vizat de această procedură corespunde unor capace pentru guri de vizitare. Acesta a fost definit, la punctul 2 din avizul menționat, drept anumite articole din fontă cu grafit lamelar, cunoscută și sub denumirea de „fontă cenușie” sau din fontă cu grafit sferoidal cunoscută și sub denumirea de „fontă ductilă”, și părți ale acestora, articolele respective fiind de tipul celor utilizate pentru acoperirea sistemelor de la suprafață sau din subteran și/sau a deschizăturilor către sisteme de la suprafață sau din subteran, precum și pentru asigurarea accesului la sisteme de la suprafață sau din subteran și/sau a vizibilității către sisteme de la suprafață sau din subteran (denumit în continuare „produsul în cauză”).
- 16 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 30 septembrie 2016 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 30 septembrie 2016 (denumită în continuare „perioada examinată”).
- 17 CCCME este o asociație de drept chinez care numără printre membrii săi producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză. Aceasta a luat parte la procedura antidumping privind importurile produsului în cauză. Celelalte nouă recurente sunt producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză, dintre care doi au fost selectați de Comisie pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori chinezi reținuți în scopul anchetei.
- 18 La 16 august 2017, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1480 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză (JO 2017, L 211, p. 14, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- 19 La 29 ianuarie 2018, Comisia a adoptat regulamentul în litigiu, care a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite articole din fontă originare din China.

## **III. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată**

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 aprilie 2018, recurentele au solicitat anularea regulamentulului în litigiu.

- 21 Prin Ordonanța din 24 octombrie 2018, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis cererea de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei formulată de EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, fostă Saint-Gobain PAM, și Ulefos Oy (denumite în continuare „intervenientele”).
- 22 În susținerea acțiunii formulate în fața Tribunalului, recurentele au invocat șase motive. Comisia a contestat atât admisibilitatea, cât și temeinicia acțiunii respective.
- 23 În ceea ce privește admisibilitatea acțiunii menționate, numai aprecierile Tribunalului referitoare, pe de o parte, la calitatea de a exercita o acțiune în justiție a CCCME în nume propriu și în numele membrilor săi și, pe de altă parte, la mandatele conferite de celelalte nouă recurente avocaților lor pentru a le reprezenta în justiție sunt relevante în cadrul prezentului recurs.
- 24 În ceea ce privește calitatea CCCME de a acționa în justiție în nume propriu pentru a-și proteja drepturile procedurale, Comisia a susținut că nu avea această calitate, întrucât i-au fost acordate din greșeală drepturi procedurale în cursul procedurii administrative. Tribunalul a respins această cauză de inadmisibilitate considerând în esență că, pe tot parcursul procedurii administrative, CCCME fusese considerată o parte interesată căreia trebuiau să îi fie acordate drepturi procedurale și că o eroare în această privință, presupunând că este dovedită, nu poate afecta ceea ce a fost recunoscut și conferit în cursul procedurii administrative.
- 25 În ceea ce privește calitatea CCCME de a acționa în justiție în numele membrilor săi, Tribunalul a respins obiecția Comisiei potrivit căreia CCCME nu își putea reprezenta membrii în justiție deoarece nu era o asociație reprezentativă, în sensul tradiției juridice comune a statelor membre. Potrivit Tribunalului, o astfel de cerință nu este necesară pentru ca o asociație să poată acționa în numele membrilor săi în fața instanțelor Uniunii.
- 26 În ceea ce privește mandatele conferite de celelalte nouă recurente avocaților lor, Comisia a susținut că acestea nu erau valabile pentru motivul că funcția semnatarilor lor nu era identificată în mod clar și că competența acestora de a semna mandatele respective nu era dovedită. Tribunalul a respins această obiecție, considerând că Regulamentul său de procedură nu impunea prezentarea dovezii că mandatul acordat avocatului a fost emis de un reprezentant calificat în acest scop.
- 27 În ceea ce privește temeinicia acțiunii recurentelor, numai aprecierile Tribunalului referitoare la primul și la al cincilea aspect al primului motiv, la al doilea și la al treilea aspect ale celui de al doilea motiv, precum și la al doilea și la al treilea aspect ale celui de al treilea motiv sunt relevante pentru prezentul recurs.
- 28 În cadrul examinării primului aspect al primului motiv, Tribunalul a respins criticile recurentelor privind ajustările pe care Comisia le-a efectuat cu privire la datele Oficiului pentru Statistică al Uniunii Europene (Eurostat), clasificate potrivit numerelor de control ale produselor (NCP), pentru a calcula volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, conform articolului 3 din regulamentul de bază.
- 29 În cadrul aprecierii celui de al cincilea aspect al primului motiv, Tribunalul a respins critica recurentelor potrivit căreia, pentru a calcula prejudiciul suferit de Saint-Gobain PAM, Comisia ar fi utilizat prețuri facturate pentru revânzări în interiorul grupului de societăți din care face parte acest producător fără a evalua caracterul autonom al acestor prețuri.

- 30 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, recurentele au susținut că Comisia a refuzat în mod eronat să efectueze o analiză pe segment pentru a stabili o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul constat. Ca răspuns la această afirmație, Tribunalul a considerat în esență că o analiză pe segment nu este necesară atunci când produsele sunt suficient de interschimbabile și că nici apartenența unor produse la game diferite și nici faptul că consumatorii au exprimat o prioritate sau o preferință pentru anumite produse nu erau suficiente pentru a stabili lipsa lor de interschimbabilitate și, prin urmare, oportunitatea efectuării unei astfel de analize.
- 31 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv, recurentele au reproșat printre altele Comisiei că nu a evaluat în mod suficient importanța subcotării, având în vedere faptul că, pentru 37,4 % din totalul vânzărilor efectuate în Uniune de producătorii din Uniune incluși în eșantion, nu a fost constatată nicio subcotare a prețurilor. Tribunalul a respins acest aspect considerând că, din moment ce produsul în cauză include o varietate de tipuri de produse care rămân interschimbabile, existența unei marje de subcotare care se stabilește în intervalul de 31,6-39,2 %, referitoare la 62,6 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, este suficientă pentru a constata existența unei subcotări semnificative a prețului, în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 32 În ceea ce privește al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a drepturilor procedurale ale recurentelor pentru motivul că nu le-ar fi fost comunicate informații esențiale pentru apărarea intereselor lor, Tribunalul a considerat că acesta este admisibil în măsura în care era invocat de CCCME în nume propriu. În schimb, l-a respins ca inadmisibil în măsura în care era invocat de membrii CCCME și de celelalte nouă recurente, pentru motivul că acești membri și aceste recurente nu au participat la anchetă sau nu au formulat cereri pentru a li se comunica informațiile în cauză. Tribunalul a respins de asemenea argumentul recurentelor potrivit căruia, în cursul acestei anchete, CCCME a exercitat drepturile procedurale ale respectivilor membri și recurente în numele lor pentru motivul că CCCME a acționat ca o entitate care reprezenta industria chineză considerată în ansamblul său, iar nu pe unii dintre membrii săi în mod individual.
- 33 În ceea ce privește temeinicia acestui al treilea motiv, CCCME a susținut, prin intermediul celui de al doilea și al celui de al treilea aspect ale motivului menționat, că Comisia i-a încălcat drepturile procedurale prin faptul că nu i-a furnizat, pe de o parte, anumite date, într-o formă agregată, privind în special calculele valorii normale, efectele importurilor chineze asupra prețurilor și nivelul de eliminare a prejudiciului, precum și, pe de altă parte, estimări referitoare la indicatorii macroeconomici, informații privind comparația dintre produsele importate și produsele producătorilor indieni și ai Uniunii, precum și calculele privind volumul importurilor provenite din țările terțe vizate. Tribunalul a respins acest al doilea și al treilea aspect, considerând în esență că Comisia a furnizat CCCME elemente care îi permiteau să își apere în mod util interesele.
- 34 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea recurentelor.

#### **IV. Concluziile părților**

- 35 Recurentele solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;

- anularea regulamentului în litigiu în măsura în care acesta le privește;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în fața Tribunalului, cât și în fața Curții, inclusiv a celor efectuate de recurente, și
- obligarea intervenientelor la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

36 Comisia solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta se declară admisibilă acțiunea în primă instanță;
- declararea acțiunii formulate în primă instanță ca inadmisibilă;
- respingerea recursului și
- obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

37 Intervenientele solicită Curții:

- respingerea recursului în totalitate;
- declararea faptului că CCCME nu poate fi considerată o asociație reprezentativă în sensul regulamentului de bază și
- obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.

## V. Cu privire la recurs

- 38 În susținerea recursului formulat, recurențele invocă cinci motive. Primele patru motive se referă la erori pe care Tribunalul le-ar fi săvârșit întrucât nu a constatat încălcarea de către Comisie a articolului 3 alineatele (2), (3) și (5)-(7) din regulamentul de bază la adoptarea regulamentului în litigiu. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurențele susțin că Tribunalul a declarat în mod eronat inadmisibil în parte al treilea motiv al acțiunii lor în fața Tribunalului, întemeiat pe încălcarea drepturilor lor procedurale, și că a săvârșit erori de drept la aprecierea acestor drepturi, în conformitate cu articolul 6 alineatul (7), cu articolul 19 alineatele (1) și (2), precum și cu articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază.
- 39 Comisia și intervenientele apreciază că acțiunea în primă instanță a recurenților ar fi trebuit declarată inadmisibilă și, în orice caz, că recursul acestora nu este fondat.

### A. Cu privire la admisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului

- 40 Comisia arată că acțiunea în primă instanță era inadmisibilă pentru motivul că CCCME nu avea calitatea de acționa în justiție în nume propriu, că nu avea competența de a-și reprezenta membrii în justiție și că celelalte două recurente nu și-au mandatat în mod corespunzător avocații.

- 41 Recurentele contestă aceste argumente pentru motivul că, solicitând Curții să anuleze hotărârea atacată în măsura în care aceasta declară acțiunea în primă instanță admisibilă și să declare acțiunea respectivă inadmisibilă, Comisia a formulat un recurs incident fără a respecta cerințele prevăzute la articolul 176 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții.
- 42 În această privință, trebuie amintit că problemele referitoare la admisibilitatea unei acțiuni în anulare constituie chestiuni de ordine publică pe care instanțele Uniunii trebuie să le examineze în orice moment, chiar din oficiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 2014, Stichting Woonlinie și alții/Comisia, C-133/12 P, EU:C:2014:105, punctul 32, precum și Hotărârea din 2 septembrie 2021, Ja zum Nürburgring/Comisia, C-647/19 P, EU:C:2021:666, punctul 53 și jurisprudența citată).
- 43 Rezultă că, în cadrul examinării unui recurs, Curtea poate aprecia admisibilitatea unei acțiuni în primă instanță, independent de faptul că aceasta a fost pusă în discuție de o parte care a depus un memoriu în răspuns fără să fi formulat un recurs incident în temeiul articolului 176 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctele 56-59, precum și jurisprudența citată).
- 44 Prin urmare, contestația recurentelor prezentată la punctul 41 din prezenta hotărâre trebuie înlăturată.

### ***1. Cu privire la calitatea CCCME de a acționa în justiție în nume propriu***

#### ***a) Argumentația părților***

- 45 Comisia arată că, la punctele 52-75 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că recunoașterea CCCME ca asociație reprezentativă în cursul procedurii administrative era suficientă pentru a stabili că condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod direct și individual de actul care face obiectul acțiunii sale, prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, era îndeplinită în privința CCCME. Problema dacă o entitate are calitate procesuală activă în fața Tribunalului nu ar depinde de recunoașterea acestei calități entității respective în cursul procedurii administrative, ci de normele aplicabile în materie. Astfel, ar reveni Tribunalului sarcina de a aprecia el însuși dacă CCCME îndeplinea condițiile necesare pentru a fi considerată o asociație reprezentativă în conformitate cu regulamentul de bază și avea, prin urmare, calitate pentru a acționa în justiție în nume propriu.
- 46 Intervenientele aderă la argumentele Comisiei și susțin că CCCME nu este o asociație reprezentativă de producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză, ci o entitate de control al acestor producători-exportatori de către guvernul chinez. CCCME ar acționa sub supravegherea, gestionarea și orientarea profesională a Ministerului Afacerilor Civile și a Ministerului Comerțului din Republica Populară Chineză.
- 47 Recurentele apreciază că CCCME este o asociație reprezentativă în sensul regulamentului de bază și că este, așadar, o parte interesată vizată de regulamentul respectiv. Aceasta ar fi fost considerată ca atare de Comisie atât în cursul anchetei care a condus la adoptarea regulamentului în litigiu, cât și în alte anchete antidumping anterioare. Pentru motivele prezentate de Tribunal în hotărârea atacată, ea ar fi afectată direct și individual de regulamentul în litigiu.

## ***b) Aprecierea Curții***

- 48 Trebuie amintit, cu titlu introductiv, că admisibilitatea unei acțiuni introduse de o persoană fizică sau juridică împotriva unui act al cărui destinatar nu este această persoană, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, este supusă condiției de a-i fi recunoscută calitatea procesuală activă, care există în două ipoteze. Pe de o parte, o asemenea acțiune poate fi formulată cu condiția ca acest act să o privească direct și individual. Pe de altă parte, o astfel de persoană poate introduce o acțiune împotriva unui act normativ care nu presupune măsuri de executare dacă acesta o privește direct (Hotărârea din 16 martie 2023, Comisia/Jiangsu Seraphim Solar System și Consiliul/Jiangsu Seraphim Solar System și Comisia, C-439/20 P și C-441/20 P, EU:C:2023:211, punctul 53, precum și jurisprudența citată).
- 49 Prin intermediul excepției de inadmisibilitate, Comisia apreciază că, examinând prima dintre aceste două situații, Tribunalul a statuat în mod eronat că CCCME putea introduce o acțiune în justiție în nume propriu admisibilă pentru a-și apăra drepturile procedurale. La punctele 52-75 din hotărârea atacată, Tribunalul și-ar fi întemeiat aprecierea calității CCCME de a introduce acțiuni în justiție în nume propriu pe faptul că, în cursul procedurii antidumping care a condus la adoptarea regulamentului în litigiu, Comisia i-a acordat aceste drepturi. Tribunalul nu ar fi verificat însă legalitatea unei astfel de acordări. Or, acordarea drepturilor menționate către CCCME ar fi nelegală întrucât aceasta din urmă nu ar fi o asociație reprezentativă, în sensul regulamentului de bază, ci o emanație a statului chinez.
- 50 Potrivit unei jurisprudențe constante, alți subiecți decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că aceasta îi vizează individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, decât dacă această decizie îi afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, îi individualizează într-un mod analog celui în care este individualizat destinatarul unei astfel de decizii (Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctul 156, precum și jurisprudența citată).
- 51 Printre persoanele care pot fi individualizate printr-un act al Uniunii în același mod ca destinatarii unei decizii figurează cele care au participat la procesul de adoptare a acestui act. Cu toate acestea, faptul că o persoană intervine în procesul de adoptare a unui astfel de act este de natură să o individualizeze în raport cu actul în cauză numai când reglementarea Uniunii a prevăzut garanții procedurale în beneficiul acestei persoane (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 1983, Fediol/Comisia, 191/82, EU:C:1983:259, punctul 31, și Ordonanța din 17 februarie 2009, Galileo Lebensmittel/Comisia, C-483/07 P, EU:C:2009:95, punctul 53). Astfel, întinderea exactă a dreptului la acțiune al unui particular împotriva unui act al Uniunii depinde de poziția juridică recunoscută în favoarea sa de dreptul Uniunii care urmărește protejarea intereselor legitime astfel recunoscute (Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 107, precum și jurisprudența citată).
- 52 Rezultă că drepturile procedurale trebuie să fie acordate în mod legal unei persoane pentru a se putea considera că ea este vizată în mod individual de aceste drepturi și poate introduce o acțiune în anulare admisibilă împotriva unui act adoptat cu încălcarea drepturilor menționate.

- 53 În speță, în memoriul în apărare în fața Tribunalului, Comisia a contestat admisibilitatea acțiunii introduse de CCCME pentru a invoca o încălcare a drepturilor sale procedurale, pentru motivul că nu era o parte interesată căreia îi erau conferite asemenea drepturi prin regulamentul de bază. Prin urmare, pentru a aprecia admisibilitatea acestei acțiuni, Tribunalul ar fi fost obligat să aprecieze dacă regulamentul respectiv confera CCCME drepturi procedurale.
- 54 La punctele 53-60 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat însă că CCCME era vizată în mod individual de regulamentul în litigiu pentru motivul că, pe parcursul întregii proceduri care a condus la adoptarea acestui regulament, Comisia a considerat-o parte interesată care reprezintă printre altele industria chineză a pieselor din fontă, din moment ce i-a acordat drepturi procedurale care cuprindeau dreptul de acces la dosarul anchetei, dreptul de a i se comunica concluziile provizorii și finale, dreptul de a prezenta observații cu privire la acestea, precum și dreptul de a participa la două audieri organizate în cadrul acestei proceduri.
- 55 În consecință, este necesar să se constate că Tribunalul a omis să examineze legalitatea acordării acestor drepturi procedurale în favoarea CCCME și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept atunci când a examinat dacă condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod individual de actul care face obiectul acțiunii sale, prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, era îndeplinită în privința CCCME.
- 56 Această constatare nu este repusă în discuție de considerația Tribunalului, care figurează la punctul 64 din hotărârea atacată, potrivit căreia, chiar dacă eroarea săvârșită de Comisie prin acordarea drepturilor menționate în favoarea CCCME era dovedită, ea nu putea înlătura ceea ce fusese recunoscut și conferit în cursul procedurii administrative, cu atât mai mult cu cât, după încheierea acesteia din urmă, Comisia păstra posibilitatea de a retrage regulamentul în litigiu și de a relua această procedură, corectând eroarea respectivă în etapa în care fusese săvârșită. Astfel, deciziile adoptate de Comisie în cursul unei proceduri administrative și posibilitatea sa de a le corecta nu pot avea ca efect restrângerea examinării de către instanța Uniunii a admisibilității acțiunilor cu care este sesizată.
- 57 Aceeași eroare de drept afectează examinarea de către Tribunal, la punctele 71-75 din hotărârea atacată, a condiției potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod direct de actul care face obiectul acțiunii sale, prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, din moment ce această examinare este de asemenea întemeiată pe acordarea de către Comisie a unor drepturi procedurale în favoarea CCCME în cursul procedurii administrative.
- 58 Totuși, erorile menționate nu sunt de natură să determine inadmisibilitatea acțiunii formulate de CCCME în nume propriu decât dacă se stabilește că acestea nu i se puteau atribui în mod legal drepturile procedurale în discuție. În consecință, trebuie să se aprecieze dacă, în temeiul regulamentului de bază, drepturile respective trebuiau acordate CCCME.
- 59 În această privință, CCCME consideră că regulamentul de bază îi conferă astfel de drepturi deoarece este o asociație reprezentativă a importatorilor sau a exportatorilor produsului în cauză.
- 60 Deși articolul 5 alineatul (11), articolul 6 alineatul (7), articolul 20 alineatele (1) și (2), precum și articolul 21 alineatul (2) din regulamentul de bază conferă asociațiilor reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor produsului care face obiectul unui dumping anumite drepturi procedurale, regulamentul respectiv nu definește noțiunea de „asociație reprezentativă a importatorilor sau a exportatorilor” cuprinsă în aceste dispoziții.



- 61 Conform unei jurisprudențe constante, această noțiune trebuie interpretată, așadar, ținându-se seama nu numai de formularea dispozițiilor în care figurează, ci și de contextul acestora și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, *Venezuela/Consiliul (Afectarea unui stat terț)*, C-872/19 P, EU:C:2021:507, punctul 42 și jurisprudența citată]. În plus, ținând seama de supremația acordurilor internaționale încheiate de Uniune față de textele de drept derivat al Uniunii, noțiunea menționată trebuie interpretată, în măsura posibilului, în conformitate cu aceste acorduri, din care face parte Acordul antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2022, *Yieh United Steel/Comisia*, C-79/20 P, EU:C:2022:305, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 62 Potrivit unei interpretări textuale, noțiunea de „asociație reprezentativă a importatorilor sau exportatorilor” desemnează un grup de persoane care reprezintă importatorii sau exportatorii în general.
- 63 Rezultă, în primul rând, că această noțiune nu desemnează persoane sau entități care reprezintă alte interese decât pe cele ale importatorilor sau ale exportatorilor, cum ar fi în special interese statale. Această interpretare este confirmată de contextul în care se înscrie noțiunea menționată. Astfel, articolul 5 alineatul (11), articolul 6 alineatul (7) și articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază desemnează „asociațiile reprezentative ale importatorilor sau ale exportatorilor”, pe de o parte, și „autoritățile” sau „reprezentanții” țării exportatoare, pe de altă parte, ca părți interesate distincte la o procedură antidumping.
- 64 Obiectivul regulamentului de bază care constă în a permite Comisiei să impună taxe antidumping adecvate cu respectarea principiului bunei administrări confirmă de asemenea interpretarea menționată. Acest obiectiv impune ca punctele de vedere ale diferitor părți interesate care participă la o procedură antidumping să poată fi cunoscute de Comisie. Considerentul (12) al acestui regulament precizează astfel că părților respective ar trebui să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Or, elementele de probă care pot fi prezentate de asociații reprezentative ale importatorilor sau ale exportatorilor și de reprezentanții țării exportatoare, precum și interesele lor nu coincid în mod necesar. Pe de o parte, aceste asociații apără interesele comerciale și industriale ale importatorilor sau ale exportatorilor, în timp ce, pe de altă parte, acești reprezentanți urmăresc să promoveze interesele politice și diplomatice ale țării exportatoare.
- 65 Pe de altă parte, interpretarea în discuție este conformă cu articolul 6 alineatul 6.11 din Acordul antidumping, din moment ce acest articol distinge, printre părțile interesate vizate de acest acord, guvernele statelor exportatoare părți la acordul respectiv, de grupurile profesionale, comerciale sau industriale în care majoritatea membrilor exportă sau importă produsul care face obiectul unei anchete antidumping.
- 66 Din alegerea legiuitorului Uniunii de a efectua o distincție între asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor și autoritățile și reprezentanții țării exportatoare rezultă că, pentru a putea fi considerată o asociație reprezentativă în sensul dispozițiilor vizate la punctul 63 din prezenta hotărâre, entitatea care se prezintă ca atare nu trebuie să fie supusă unei ingerințe a statului exportator, ci, dimpotrivă, trebuie să beneficieze de independența necesară în raport cu acest stat pentru ca ea să poată acționa efectiv în calitate de reprezentantă a intereselor generale și colective ale importatorilor sau ale exportatorilor, iar nu în calitate de persoană desemnată a statului menționat.

- 67 Această independență a asociațiilor reprezentative vizate de regulamentul de bază o reflectă pe cea care este recunoscută asociațiilor în temeiul libertății de asociere definite la articolul 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care aceasta din urmă recunoaște asociațiilor dreptul de a-și continua activitățile și de a funcționa fără ingerința nejustificată a statului [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iunie 2020, Comisia/Ungaria (Transparență asociativă), C-78/18, EU:C:2020:476, punctele 110-113]. O astfel de convergență se limitează totuși la lipsa unei ingerințe a statului în cauză care să pună în discuție reprezentarea de către o asociație a intereselor generale și colective ale importatorilor sau ale exportatorilor, din moment ce acest regulament urmărește să transpună normele Acordului antidumping, care are ca obiectiv promovarea comerțului mondial, iar nu libertatea de asociere.
- 68 În al doilea rând, reiese din interpretarea textuală și din contextul noțiunii de „asociație reprezentativă a importatorilor sau exportatorilor”, care figurează la punctele 62 și 63 din prezenta hotărâre, că scopul unei astfel de asociații trebuie să includă reprezentarea importatorilor sau a exportatorilor produsului care face obiectul anchetei antidumping. Această reprezentare impune ca printre membrii unei asemenea asociații să figureze un număr important de importatori sau de exportatori ai produsului respectiv. În plus, impune ca importurile sau exporturile produsului respectiv de către acești membri să fie semnificative, astfel încât asociația în cauză să poată reflecta caracteristicile activității importatorilor sau a exportatorilor aceluiași produs în general.
- 69 Această interpretare este confirmată de obiectivul urmărit de regulamentul de bază, menționat la punctul 64 din prezenta hotărâre, care necesită participarea asociațiilor reprezentative ale importatorilor sau ale exportatorilor, în calitate de părți interesate, la procedura antidumping. Astfel, interesele acestor asociații nu vor putea fi legitime decât cu condiția să fie cu adevărat reprezentative pentru importatorii sau exportatorii produsului care face obiectul dumpingului.
- 70 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, noțiunea de „asociație reprezentativă a importatorilor sau exportatorilor”, în sensul regulamentului menționat, trebuie înțeleasă în sensul că desemnează o grupare al cărei scop cuprinde reprezentarea intereselor colective și generale ale importatorilor sau ale exportatorilor unui produs care face obiectul unui dumping, ceea ce impune ca această grupare, pe de o parte, să se bucure de independență în raport cu autoritățile statului pentru a putea asigura această reprezentare și, pe de altă parte, să includă printre membrii săi un număr important de importatori sau de exportatori ale căror importuri sau exporturi ale acestui produs sunt semnificative.
- 71 Întrucât revine recurentei sarcina de a face dovada calității sale procesuale active, revenea în speță CCCME sarcina de a demonstra că era o astfel de asociație reprezentativă a importatorilor sau a exportatorilor produsului în cauză.
- 72 În această privință, CCCME a susținut, în cererea sa introductivă în fața Tribunalului, că număra printre membrii săi 19 producători-exportatori ai produsului în cauză cărora li s-au impus taxe antidumping prin regulamentul în litigiu. În plus, din statutul CCCME reiese că aceasta este o organizație socială fără scop lucrativ, formată în mod voluntar de întreprinderi și de instituții înregistrate în China, care își desfășoară activitatea în domeniul importului și exportului, al investițiilor și al cooperării în sectorul utilajelor și al produselor electronice (articolul 2), și că obiectivul său constă printre altele în protejarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor săi, precum și în promovarea unei dezvoltări sănătoase a industriilor mecanice și electronice (articolul 3). În consecință, CCCME include exportatorii produsului care face obiectul unui dumping și este abilitată să le protejeze interesele.

- 73 Totuși, astfel cum arată Comisia, statutul CCCME indică faptul că gruparea se află sub supravegherea, gestionarea și conducerea comercială a două ministere din Republica Populară Chineză (articolul 4) și că își desfășoară activitățile relevante în conformitate cu alocațiile și cu autorizațiile guvernului chinez [articolul 6 alineatul (2)]. Or, aceste elemente atestă că CCCME nu dispune de o independență suficientă în raport cu organismele statale chineze pentru a putea fi considerată o „asociație reprezentativă” a exportatorilor produsului în cauză.
- 74 În plus, CCCME nu furnizează dovada că este reprezentativă pentru importatorii sau exportatorii produsului în cauză. Astfel, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, Comisia a arătat că CCCME își desfășura activitatea în toate sectoarele mașinilor și produselor electronice și că avea peste 10 000 de membri. În plus, confruntată, în cursul acestei proceduri, cu obiecția Comisiei potrivit căreia ea nu reprezenta un număr semnificativ de producători-exportatori ai produsului în cauză, CCCME s-a limitat să facă referire, în primul rând, la considerentul (25) al regulamentului în litigiu, în care Comisia a apreciat că aceasta reprezenta printre altele industria chineză a pieselor de fontă, și, în al doilea rând, la dovada aderării a 19 producători-exportatori ai produsului în cauză, care figurează în anexa A.4 la cererea sa introductivă în fața Tribunalului, arătând că acest număr era semnificativ. Pe de altă parte, în răspunsul lor la întrebările Curții, recurentele au indicat că au comunicat Comisiei o listă de 58 de producători-exportatori de fontă chinezească membri ai CCCME. Această listă nu a fost însă prezentată instanțelor Uniunii, iar recurentele nu au precizat cantitatea de produse în cauză exportate de acești membri. Rezultă că CCCME nu a demonstrat nici că includea printre membrii săi un număr important de importatori sau de exportatori ai produsului în cauză și nici că exporturile acestui produs de către membrii săi erau semnificative.
- 75 Prin urmare, CCCME nu dispunea de calitate procesuală activă în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, astfel încât acțiunea pe care a introdus-o în nume propriu trebuie respinsă ca inadmisibilă, iar Tribunalul a examinat în mod eronat motivele întemeiate pe o încălcare a drepturilor procedurale ale CCCME invocate în susținerea acestei acțiuni.

## **2. Cu privire la competența CCCME de a-și reprezenta membrii în justiție**

### **a) Argumentația părților**

- 76 Comisia susține că, la punctele 98-103 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că nu este necesar ca o asociație să fie organizată în mod democratic pentru a putea acționa în justiție în numele membrilor săi. Potrivit acesteia, o asociație profesională nu poate fi o emanație a unui stat organizat pe baza unui regim comunist cu partid unic, întrucât, într-un astfel de caz, această asociație ar fi obligată să apere interesele membrilor săi, astfel cum sunt definite în mod democratic de aceștia, față de statul respectiv, a cărui emanație o constituie. O concepție potrivit căreia o asociație profesională ar face parte dintr-un stat și ar apăra în același timp interesele colective ale membrilor săi împotriva acestui stat ar fi contrară principiilor fundamentale ale democrației reprezentative comune statelor membre. Pe de altă parte, luarea în considerare a caracteristicilor țării în care este constituită asociația ar fi contrară principiului enunțat la articolul 3 alineatul (5) TUE, potrivit căruia Uniunea, în relațiile sale cu restul comunității internaționale, își afirmă și promovează valorile.
- 77 CCCME contestă argumentația Comisiei.

**b) *Aprecierea Curții***

- 78 Comisia susține că, la punctele 98-103 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins în mod eronat cauza de inadmisibilitate întemeiată pe inadmisibilitatea acțiunii în măsura în care a fost introdusă de CCCME în numele membrilor săi. Astfel, potrivit Comisiei, întrucât CCCME constituie o emanație a Republicii Populare Chineze și nu este organizată în mod democratic, nu putea introduce o acțiune în anulare admisibilă în numele unora dintre membrii săi.
- 79 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că problema dacă o asociație își poate reprezenta membrii în cadrul unei acțiuni în anulare în fața instanțelor Uniunii este o problemă distinctă de aceea dacă asociația respectivă este o „asociație reprezentativă a importatorilor sau a exportatorilor”, în sensul regulamentului de bază.
- 80 În ceea ce privește prima întrebare, reiese dintr-o jurisprudență consacrată că o asociație mandatată să apere interesele colective ale anumitor întreprinderi nu poate, în principiu, să introducă o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE decât dacă poate invoca un interes propriu sau dacă întreprinderile pe care le reprezintă sau unele dintre acestea au calitate procesuală activă în mod individual (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2018, European Union Copper Task Force/Comisia, C-384/16 P, EU:C:2018:176, punctul 87 și jurisprudența citată).
- 81 Astfel, este admisibilă, în temeiul acestei dispoziții, acțiunea introdusă de o asociație care acționează în locul unuia sau a mai mulți dintre membrii săi care ar fi putut ei înșiși să introducă o acțiune admisibilă (Hotărârea din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 82 Astfel cum a arătat în mod întemeiat Tribunalul la punctul 84 din hotărârea atacată, posibilitatea recunoscută unei asociații de a exercita acțiunea în numele membrilor săi are ca obiectiv să permită o administrare mai eficientă a justiției, prin evitarea introducerii unui număr ridicat de acțiuni îndreptate împotriva aceluiași acte de către membrii respectivi.
- 83 Reiese din cele ce precedă că, pentru ca o asociație să poată introduce în mod valabil o acțiune în fața instanțelor Uniunii în numele membrilor săi, este necesar, în primul rând, ca persoanele fizice sau juridice în numele cărora acționează să facă parte dintre membrii săi, în al doilea rând, să aibă competența de a acționa în justiție în numele lor, în al treilea rând, ca această acțiune să fie introdusă în numele lor, în al patrulea rând, ca cel puțin unul dintre membrii în numele cărora acționează să fi putut introduce el însuși o acțiune admisibilă și, în al cincilea rând, ca membrii în numele cărora acționează să nu fi introdus în paralel o acțiune în fața instanțelor Uniunii.
- 84 Contrar celor susținute de Comisie, reprezentarea în justiție a membrilor unei asociații de către aceasta din urmă nu impune, pe lângă cele cinci condiții menționate la punctul anterior, ca această asociație să fie organizată în mod democratic. Astfel, în cadrul examinării noțiunii de „persoană juridică”, prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, Curtea a considerat că această noțiune cuprindea atât persoane juridice private, cât și entități publice și state terțe, fără să fi menționat sau să fi ținut seama de organizarea lor democratică [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Venezuela/Consiliul (Afectarea unui stat terț), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punctele 41-52]. Rezultă că, în temeiul dispoziției respective, calitatea procesuală activă a acestor persoane, entități și state nu depinde de o astfel de organizare.

- 85 În contextul unui litigiu având ca obiect anularea unui regulament de instituire a unei taxe antidumping definitive, Curtea a statuat astfel, după cum subliniază în mod întemeiat Tribunalul la punctul 99 din hotărârea atacată, că absența dreptului de vot al unora dintre membrii unei asociații sau a unui alt mijloc care să le permită să își valorifice interesele în cadrul unei asociații nu este suficientă pentru a stabili că respectiva asociație nu are ca obiect să reprezinte astfel de membri. O astfel de lipsă nu se opunea, așadar, introducerii de către asociația menționată a unei acțiuni în anulare în numele acestor membri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctele 120-125).
- 86 În consecință, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 98-103 din hotărârea atacată, că dreptul unei asociații de a exercita o acțiune în justiție în numele membrilor săi nu era supus unei condiții referitoare la „caracterul reprezentativ al acestei asociații, în sensul tradiției juridice comune a statelor membre” și, prin urmare, în esență, la caracterul democratic al organizării acesteia.
- 87 Prin urmare, cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie în privința acțiunii introduse în fața Tribunalului de CCCME în numele membrilor săi trebuie respinsă.

### ***3. Cu privire la legalitatea mandatelor furnizate de celelalte nouă recurente avocaților lor***

#### ***a) Argumentația părților***

- 88 Comisia susține că, la punctele 133-137 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a declarat admisibile acțiunile formulate de celelalte nouă recurente, deși contestase legalitatea mandatelor conferite de aceste recurente avocaților lor. Potrivit Comisiei, Tribunalul nu putea înlătura o astfel de contestare pentru motivul că regulamentul său de procedură nu impunea prezentarea dovezii că mandatul dat unui avocat a fost emis de un reprezentant calificat în acest scop. În caz de contestare, obligația care revine Tribunalului de a verifica acest mandat ar decurge din articolul 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 89 Recurentele contestă argumentația Comisiei.

#### ***b) Aprecierea Curții***

- 90 Comisia susține că acțiunile formulate de celelalte nouă recurente erau inadmisibile, din moment ce mandatele care desemnau avocații lor erau nelegale, iar Tribunalul nu putea respinge cauza de inadmisibilitate pe care a invocat-o în această privință invocând faptul că regulamentul său de procedură nu impunea dovada că mandatele respective fuseseră emise de un reprezentant calificat în acest scop.
- 91 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil Tribunalului în conformitate cu articolul 53 primul paragraf din acest statut, pentru a putea exercita acțiunea în fața instanțelor Uniunii, persoanele juridice cum sunt celelalte nouă recurente trebuie să fie reprezentate de un avocat autorizat să practice în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 4).

- 92 În ceea ce privește mandatul conferit unui avocat de astfel de persoane, articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede că, atunci când partea pe care o reprezintă este o persoană juridică de drept privat, avocații au obligația să depună la grefă un mandat eliberat de aceasta din urmă. Spre deosebire de versiunea acestui regulament aplicabilă înainte de 1 iulie 2015, dispoziția menționată nu prevede obligația unei asemenea persoane de a face dovada că mandatul încredințat avocatului său a fost emis în mod legal de către un reprezentant autorizat în acest scop.
- 93 Împrejurarea că acest articol 51 alineatul (3) nu prevede obligația respectivă nu scutește totuși Tribunalul de obligația de a verifica legalitatea mandatului vizat în caz de contestare. Astfel, faptul că, în stadiul depunerii acțiunii, un reclamant nu trebuie să prezinte această dovadă nu afectează obligația acestei părți de a fi mandatat în mod legal avocatul său pentru a putea acționa în justiție. Simplificarea cerințelor de probă la momentul depunerii unei acțiuni nu are incidență asupra condiției de fond potrivit căreia reclamantii trebuie să fie reprezentați în mod corespunzător de avocații lor. Astfel, în cazul contestării legalității mandatului conferit de o parte avocatului său, această parte trebuie să demonstreze legalitatea mandatului respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 1965, Barge/Înalta Autoritate, 14/64, EU:C:1965:13, p. 10).
- 94 Prin urmare, așa cum a arătat în esență doamna avocată generală la punctele 120 și 121 din concluzii, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 136 din hotărârea atacată, că, întrucât regulamentul său de procedură nu impune să se dovedească faptul că mandatul dat unui avocat a fost încredințat de o persoană autorizată în acest scop, contestarea de către Comisie a legalității mandatelor date avocaților celorlalte nouă recurente trebuia respinsă.
- 95 Prin urmare, este necesar să se aprecieze admisibilitatea acțiunilor formulate de celelalte nouă recurente.
- 96 În această privință, trebuie arătat că, în susținerea cauzei sale de inadmisibilitate, Comisia invocă, pe de o parte, faptul că anumiți semnatori ai mandatelor în discuție nu și-au precizat funcția și nu au anexat documente care să ateste competența lor de a semna astfel de acte, precum și, pe de altă parte, faptul că anumiți semnatori ai acestor mandate, care și-au precizat funcția de administrator delegat, de director general, de controlor financiar sau de director, nu au justificat faptul că, în temeiul dreptului chinez, erau abilitați să semneze asemenea mandate.
- 97 Or, deși instanțele Uniunii trebuie să impună unei părți să demonstreze legalitatea mandatului conferit avocatului său în cazul contestării acestuia de către o parte adversă, o asemenea cerință nu se impune decât în măsura în care această contestație se întemeiază pe indicii suficient de concrete și de precise.
- 98 În speță, Comisia nu prezintă astfel de indicii. Într-adevăr, faptul că anumiți semnatori ai mandatelor în discuție nu își precizează funcțiile sau că, atunci când le precizează, nu justifică faptul că, în temeiul dreptului chinez, erau abilitați să semneze astfel de mandate nu constituie asemenea indicii.
- 99 Prin urmare, cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie cu privire la acțiunile formulate de celelalte nouă recurente trebuie respinsă.

#### **4. Concluzii cu privire la admisibilitatea acțiunii formulate în fața Tribunalului**

- 100 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că acțiunea introdusă la Tribunal este admisibilă în măsura în care a fost introdusă de CCCME în numele membrilor săi și de celelalte nouă recurente. În schimb, întrucât CCCME nu dispunea de calitate procesuală activă în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, această acțiune este inadmisibilă în măsura în care a fost introdusă de CCCME în nume propriu. Tribunalul a examinat, așadar, în mod eronat acțiunea respectivă în măsura în care, prin intermediul acesteia, CCCME a invocat o încălcare a drepturilor sale procedurale, astfel încât motivele prezentului recurs referitoare la această examinare sunt inadmisibile.

#### **B. Cu privire la fond**

##### **1. Cu privire la primul motiv**

###### **a) Argumentația părților**

- 101 Prin intermediul primului motiv, care cuprinde două aspecte, recurente susțin că, la punctele 152-211 și 398-403 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit erori la aprecierea volumului importurilor care trebuie luate în considerare pentru a stabili existența unui prejudiciu în temeiul articolului 3 din regulamentul de bază.
- 102 Prin intermediul primului aspect al acestui prim motiv, recurente susțin că Tribunalul a validat în mod eronat abordarea Comisiei potrivit căreia în speță acest prejudiciu putea fi determinat prin extrapolarea volumelor absolute și relative de importuri pentru anii și țările de referință la ani ulteriori și la alte țări. O asemenea extrapolare ar fi întemeiată pe ipoteza nerezonabilă, neplauzibilă și nejustificată potrivit căreia volumele și prețurile de referință ar rămâne neschimbate în timp și de la o țară la alta.
- 103 În special, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare, la punctul 194 din hotărârea atacată, întrucât a invocat luarea în considerare a datelor de referință pentru a respinge primul aspect al primului motiv al acțiunii în anulare formulate de recurente fără a aborda problema extrapolării lor la alți ani și la alte țări. O asemenea abordare nu s-ar întemeia pe elemente de probă pozitive, astfel cum impune articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Ipoteza Comisiei potrivit căreia nu ar fi existat o evoluție a importurilor ar fi absurdă, din moment ce datele privind importul ar fi invocate tocmai pentru a aprecia această evoluție și diferențele dintre țările vizate.
- 104 În plus, la punctul 179 din această hotărâre, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare întrucât a considerat că datele privind exporturile chineze pe care le furnizase CCCME erau lipsite de relevanță. Caracterul intrinsec neplauzibil al ipotezei Comisiei, combinat cu datele de export chineze, care ar demonstra lipsa de fiabilitate a acestei ipoteze, ar dovedi că datele luate în considerare de Comisie nu constituiau elemente de probă pozitive, în sensul acestui articol 3 alineatul (2). Orice altă abordare ar însemna să se impună o sarcină a probei nerezonabilă.
- 105 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurente apreciază că Tribunalul a omis în mod eronat să constate că Comisia nu a examinat toate elementele pertinente cu atenție și cu imparțialitate, așa cum era obligată să procedeze în temeiul principiului bunei administrări și al obligației de sollicitudine, precum și potrivit obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 3

alineatele (2), (3) și (5)-(7) din regulamentul de bază. În opinia acestora, Tribunalul nu putea limita obligația Comisiei de a lua în considerare toate informațiile disponibile invocând, pe de o parte, obligația acesteia din urmă de a respecta termenele procedurale și, pe de altă parte, faptul că respectarea obligațiilor respective trebuia să poată conduce, cu o probabilitate suficient de importantă, la rezultate mai fiabile. Obligația de a se întemeia pe elemente de probă pozitive și de a lua în considerare toate informațiile disponibile pentru a obține aceste elemente ar stabili un standard minim, independent de orice termen, și ar constitui, în acest sens, o obligație absolută. Considerațiile care figurează la punctul 68 din Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572), ar confirma o asemenea interpretare.

- 106 Astfel, la punctul 200 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că trebuia să se țină seama de faptul că datele avute în vedere erau sau nu erau susceptibile să conducă, cu o probabilitate suficient de mare, la rezultate mai fiabile decât cele obținute în termenele aplicabile. În fapt, în primul rând, ar fi dificil să se stabilească un asemenea grad de probabilitate înainte de a fi obținut aceste prime rezultate și, în al doilea rând, singurul termen aplicabil obținerii de date referitoare la importuri ar fi durata totală a anchetei, care se întinde pe 15 luni.
- 107 Aprecierea Tribunalului care figurează la punctele 199-202 din această hotărâre ar încălca obligația Comisiei de a examina din oficiu toate informațiile disponibile, din moment ce această apreciere ar însemna să se considere că Comisia nu trebuia nicidecum să facă nimic pentru a-și îndeplini obligația de a consulta toate sursele disponibile, pentru motivul că acest lucru ar fi fost disproporționat. Recurentele contestă de asemenea considerația Tribunalului, care figurează la punctul 205 din hotărârea menționată, potrivit căreia Comisia nu era obligată să adreseze o cerere autorităților vamale pentru motivul că aceasta ar reprezenta o sarcină de lucru semnificativă și ar necesita un timp important. Potrivit recurentelor, a prezuma că o astfel de cerință ar fi disproporționată ar lipsi complet de sens articolul 6 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază.
- 108 Contrar aprecierilor Tribunalului care figurează la punctele 205 și 206 din aceeași hotărâre, o examinare a tuturor tranzacțiilor efectuate în două perioade specifice, dar limitate și pentru două țări specifice ar furniza informații semnificative cu privire la caracterul rezonabil și plauzibil al ipotezei potrivit căreia nu ar fi existat o evoluție a importurilor în timp și ar permite o extrapolare mai precisă.
- 109 La punctul 209 din hotărârea atacată, Tribunalul ar considera în mod eronat că importatorii nu au furnizat informații în această privință. Într-adevăr, Comisia nu ar fi solicitat aceste informații, care ar fi fost mai reprezentative decât extrapolarea la care s-a procedat în lipsa unor asemenea informații. În orice caz, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare vădită atunci când a considerat că importatorii selectați nu erau suficient de reprezentativi pentru toți importatorii produsului în cauză, din moment ce au fost selectați în temeiul articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 110 Comisia și intervenientele contestă argumentația recurentelor.



## ***b) Aprecierea Curții***

### *1) Considerații introductive*

- 111 Prin intermediul primului motiv, recurențele susțin în esență că Tribunalul a săvârșit erori de drept întrucât a considerat că Comisia a dovedit în mod corespunzător volumul importurilor care au făcut obiectul unui dumping pentru a stabili existența unui prejudiciu, în temeiul articolului 3 din regulamentul de bază.
- 112 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze. Această largă putere de apreciere privește în special stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii în cadrul unei proceduri antidumping (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 35 și 36, precum și jurisprudența citată).
- 113 Controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere. Aceasta este în special situația în ceea ce privește stabilirea factorilor care aduc un prejudiciu industriei Uniunii în cadrul unei anchete antidumping (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 114 Controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a acestor instituții. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul trebuie să verifice nu numai exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente reprezintă toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă acestea sunt de natură să susțină concluziile deduse (Hotărârea din 28 aprilie 2022, Yieh United Steel/Comisia, C-79/20 P, EU:C:2022:305, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 115 În lumina acestor elemente trebuie apreciate diferitele critici invocate de recurențe în cadrul primului lor motiv.

### *2) Cu privire la primul aspect al primului motiv*

- 116 Prin intermediul primului aspect al primului lor motiv, recurențele susțin că Tribunalul a calificat în mod eronat drept „justificate” ipotezele Comisiei pentru a defini volumul importurilor, precum și drept „rezonabile” și „plauzibile” estimările care decurg din acestea. Tribunalul nu ar fi putut, așadar, să considere că Comisia și-a întemeiat aprecierea cu privire la acest volum pe elemente de probă pozitive, astfel cum impune articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

- 117 Potrivit articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă printre altele a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping. Dispoziția menționată precizează astfel administrarea probelor și examinarea care revin Comisiei, în calitate de autoritate de investigare, în scopul de a stabili existența unui prejudiciu pentru a putea institui taxe antidumping.
- 118 Regulamentul de bază nu definește însă noțiunea de „elemente de probă pozitive”. Ținând seama de sensul literal al acestei noțiuni, de contextul său, care cuprinde printre altele cerința unei examinări obiective prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din acest regulament, și de finalitatea stabilirii existenței unui prejudiciu, și anume de a permite impunerea unei taxe antidumping în privința importurilor care fac obiectul unui dumping, noțiunea menționată desemnează elemente materiale care stabilesc în mod afirmativ, obiectiv și verificabil realitatea indicatorilor acestui prejudiciu. Prin urmare, aceasta exclude ca simple afirmații, supoziții sau considerații aleatorii să poată constitui astfel de indicatori.
- 119 O asemenea definiție respectă cerința, amintită la punctul 61 din prezenta hotărâre, potrivit căreia textele de drept derivat trebuie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu acordurile internaționale încheiate de Uniune. Într-adevăr, noțiunea „elemente de probă pozitive”, care figurează de asemenea la articolul 3 alineatul (1) din Acordul antidumping și al cărei conținut este identic cu cel al articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, a fost interpretată de organul de apel al OMC la punctul 192 din raportul său din 24 iulie 2001 în cauza „Statele Unite – Măsuri antidumping aplicate anumitor produse din oțel laminate la cald din Japonia” (WT/DS 184/AB/R), în sensul că aceste elemente de probă trebuie să aibă un caracter afirmativ, obiectiv și verificabil și că trebuie să fie credibile.
- 120 În speță, din hotărârea atacată reiese că, pentru a calcula volumul importurilor produsului în cauză în perioada examinată, Comisia a utilizat datele Eurostat clasificate în funcție de codurile din Nomenclatura combinată (NC). Comisia a trebuit totuși să ajusteze aceste date, deoarece ele priveau nu numai produsul în cauză, ci și mobilierul urban.
- 121 În special, pentru produsele din fontă nemaleabilă încadrate la codul ex 732510 00 din NC, Comisia dispunea, pentru perioada cuprinsă între data începerii perioadei examinate, și anume 1 ianuarie 2013, și 1 ianuarie 2014 de date defalcate în subcoduri, dintre care două includeau exclusiv aceste produse și o a treia le includea pe acestea din urmă, precum și alte produse. Această defalcare pe subcoduri a fost însă abandonată de la 1 ianuarie 2014. Pentru a izola datele care se referă la fonta nemaleabilă pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și data încheierii perioadei de anchetă, respectiv 30 septembrie 2016, Comisia a luat în considerare 60 % din volumul contabilizat ca importuri chineze sub codul ex 732510 00 din NC, acest procent corespunzând raportului reprezentat de produsele din fontă nemaleabilă importate sub acest cod înainte de 1 ianuarie 2014 în raport cu ansamblul produselor importate sub codul menționat, ținând seama de clasificarea în trei subcoduri a produselor din fontă nemaleabile care existau anterior acestei din urmă date. Pentru ultimul dintre subcodurile respective, care nu cuprindea în mod exclusiv produse din fontă nemaleabilă, proporția acestora din urmă a fost estimată la 30 %. Un calcul analog a fost efectuat pentru importurile originare din India și din alte țări terțe vizate (punctele 159 și 160 din hotărârea atacată).
- 122 Produsele încadrate la codul ex 7325 99 10 din NC în cursul perioadei examinate cuprindeau fonta maleabilă, precum și alte produse. Pentru a viza numai produsele din fontă maleabilă, Comisia a luat în considerare 100 % din operațiunile contabilizate ca importuri chineze preluate sub acest cod, din care a scăzut 14 645 de tone. Această scădere corespundea operațiunilor realizate în cur-

sul anului 2004 care nu priveau produsul în cauză, din moment ce, în ceea ce privește acest an, Comisia dispunea de date care indicau, pentru China, importurile corespunzătoare codului menționat, dar care nu priveau produsul în cauză. S-a efectuat un calcul analog pentru importurile din India. În plus, Comisia a considerat, pe baza unor anchete efectuate de autorii plângerii, că importurile din alte țări terțe încadrate la același cod nu conțineau produse din fontă maleabilă (punctele 162-164 din hotărârea atacată).

- 123 La punctele 183-196 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins critica recurențelor potrivit căreia datele utilizate de Comisie se bazau pe ipoteze nejustificate și nerezonabile care nu erau întemeiate pe niciun element de probă pozitiv. Tribunalul a justificat această respingere statuând că, în lipsa unor informații mai precise și mai recente, care să prezinte cu un grad de fiabilitate similar sau mai ridicat, având în vedere caracterul rezonabil și plauzibil al estimărilor prezentate de Comisie și larga marjă de apreciere recunoscută acestei instituții, volumul importurilor a fost stabilit în mod corect.
- 124 În susținerea primului aspect al primului motiv, recurențele invocă două argumente. În primul rând, acestea apreciază că ipoteza potrivit căreia repartizarea diferitor tipuri de produse în cadrul unui cod din NC a fost constantă în timp și echivalentă în diferite țări nu este nici rezonabilă, nici plauzibilă. În lipsa unor probe în acest sens, ar fi absurd să se considere că această repartizare nu a evoluat.
- 125 În această privință, este necesar să se arate că, în lipsa unor date accesibile mai fiabile, datele obținute după o ajustare a altor date pot constitui elemente de probă pozitive, astfel cum sunt definite la punctul 118 din prezenta hotărâre, cu condiția, pe de o parte, ca aceste alte date să constituie ele însele astfel de elemente de probă pozitive și, pe de altă parte, ca ajustările în cauză să fie efectuate pe baza unor ipoteze rezonabile, așa încât rezultatul acestor ajustări să fie plauzibil.
- 126 În speță, nu se contestă că datele Eurostat care au fost utilizate de Comisie pentru a determina, în urma unor ajustări, volumul importurilor în cauză constituiau elemente de probă pozitive, astfel cum sunt definite la punctul 118 din prezenta hotărâre.
- 127 În plus, în lipsa unor elemente de probă accesibile mai fiabile, Tribunalul putea, fără a săvârși o eroare de drept, să confirme ipoteza Comisiei potrivit căreia era rezonabil să se considere că, în cadrul aceluiași cod din NC, proporția importurilor de capace pentru guri de vizitare care formau produsul în cauză în raport cu cele de mobilier urban a rămas stabilă în timp. Contrar celor susținute de recurențe, faptul că examinarea Comisiei urmărește să aprecieze evoluția volumului importurilor nu demonstrează că această ipoteză este eronată, din moment ce o astfel de evoluție este posibilă prin menținerea unei repartizări stabile a diferitor tipuri de produse în cadrul aceluiași cod din NC.
- 128 În mod similar, în absența unor date fiabile pentru alte țări terțe decât Republica Populară Chineză cu privire la procentul importurilor produsului în cauză în raport cu alte produse încadrate la același cod NC, Comisia putea lua în considerare procentul acestor importuri, astfel cum a fost stabilit în ceea ce privește importurile din China. Astfel, în lipsa altor date fiabile și disponibile privind importurile menționate ale produsului vizat de țări terțe, Comisia putea considera că o asemenea extrapolare era rezonabilă.
- 129 În consecință, primul argument invocat de recurențe în susținerea primului aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

- 130 În al doilea rând, recurențele contestă aprecierea Tribunalului potrivit căreia estimările Comisiei în vederea aprecierii volumului importurilor puteau fi considerate rezonabile și plauzibile. În opinia acestora, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctul 179 din hotărârea atacată, că datele privind exporturile chineze pe care le furnizaseră erau lipsite de relevanță, în timp ce, dimpotrivă, aceste date arătau că datele de import ale Comisiei erau supraestimate.
- 131 La punctul 179 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că, dacă dorește să conteste fiabilitatea datelor referitoare la volumul importurilor utilizate de Comisie și să obțină câștig de cauză, un reclamant nu se poate limita să prezinte cifre alternative, cum ar fi cifrele obținute pe baza datelor care emană de la autoritățile vamale de la care provin importurile în litigiu, ci trebuie să prezinte elemente susceptibile să pună în discuție datele furnizate de Comisie.
- 132 Astfel, la punctul 179 menționat, Tribunalul a precizat, fără a săvârși o eroare de drept și fără a impune o sarcină a probei nerezonabilă, în ce condiții un reclamant putea contesta în mod valabil fiabilitatea anumitor date utilizate de Comisie. Astfel, o asemenea contestare nu se poate limita la producerea de date alternative, ci trebuie să prezinte și motivele pentru care aceste din urmă date sunt mai fiabile decât cele utilizate de Comisie.
- 133 În consecință, al doilea argument invocat de recurențe în susținerea primului aspect al primului motiv trebuie de asemenea înlăturat.
- 134 Prin urmare, pentru toate motivele care precedă, primul aspect al primului motiv trebuie respins.

### *3) Cu privire la al doilea aspect al primului motiv*

- 135 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurențele susțin, în primul rând, că aprecierile care figurează la punctele 199 și 200 din hotărârea atacată sunt afectate de o eroare de drept, întrucât Tribunalul a limitat în mod nejustificat obligația Comisiei de a lua în considerare toate informațiile disponibile, pentru motivul că trebuia să se țină seama de termenele procedurale și de faptul că respectarea acestei obligații trebuia să poată conduce, cu o probabilitate suficient de mare, la rezultate mai fiabile decât cele obținute în aceste termene. Obligația de a se întemeia pe elemente de probă pozitive și de a lua în considerare toate informațiile disponibile pentru a obține aceste elemente de probă ar fi o obligație absolută, independentă de orice termen, astfel cum ar fi confirmat Curtea la punctul 68 din Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).
- 136 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul regulamentului de bază, revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu (Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 47).
- 137 În consecință, astfel cum a amintit în mod întemeiat Tribunalul la punctul 198 din hotărârea atacată, referindu-se la punctul 32 din Hotărârea din 22 martie 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), rolul Comisiei într-o anchetă antidumping nu este acela al unui arbitru a cărui competență s-ar limita la a decide numai pe baza informațiilor și a elementelor de probă furnizate de părțile implicate în anchetă. Comisia are de asemenea obligația de a examina din oficiu toate informațiile relevante de care nu dispune, dar la care poate avea acces ea însăși. În

această privință, articolul 6 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază abilitază Comisia să solicite statelor membre să îi furnizeze informații, precum și să efectueze toate verificările și controalele necesare.

- 138 Această obligație de examinare din oficiu care revine Comisiei trebuie totuși să se concilieze cu celelalte obligații pe care i le impune regulamentul de bază. Astfel, această examinare trebuie să poată fi efectuată în termenul de anchetă prevăzut la articolul 6 alineatul (9) din acest regulament, fără a aduce atingere cerinței prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din regulamentul menționat, și anume că stabilirea existenței unui prejudiciu trebuie să se bazeze pe elemente de probă pozitive și să implice o examinare obiectivă.
- 139 Pe de altă parte, obligația de examinare din oficiu menționată nu se referă decât la informațiile la care ea însăși poate avea acces și care sunt pertinente pentru ancheta sa antidumping. O astfel de relevanță va depinde în special de conținutul, precum și de fiabilitatea informațiilor și a elementelor de probă de care dispune deja în urma cooperării părților interesate la această anchetă. Astfel, Comisia este ținută să examineze cu toată diligența necesară toate informațiile de care dispune (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 50 și jurisprudența citată). Din moment ce Comisia dispune de informații suficient de fiabile pentru a desfășura ancheta menționată în mod obiectiv, iar informațiile la care poate avea acces ea însăși nu sunt probabil mai fiabile, aceasta nu poate fi obligată să își exercite din oficiu competențele de investigare.
- 140 Totuși, în cazul unei contestări detaliate a exactității anumitor informații de către o parte la procedura antidumping, Comisia este ținută să examineze cu diligență temeinicia acestei contestări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punctul 68) și, în măsura în care este întemeiată, să își formuleze concluziile pe alte informații fiabile.
- 141 În consecință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 199 și 200 din hotărârea atacată, că aprecierea obligației Comisiei de a efectua o examinare din oficiu trebuia efectuată ținând seama atât de obligația sa de a respecta termenele de procedură, cât și de faptul că datele avute în vedere erau sau nu erau susceptibile să conducă, cu o probabilitate suficient de mare, la rezultate mai fiabile decât cele obținute în termenele aplicabile.
- 142 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurentele susțin, pe de altă parte, că, la punctele 202-210 din hotărârea atacată, Tribunalul a aplicat în mod eronat obligația care revine Comisiei de a examina din oficiu toate informațiile disponibile, considerând că aceasta din urmă nu era obligată nici să colecteze date de la autoritățile vamale naționale, nici să adreseze importatorilor chestionare pentru a obține date mai fiabile sau pentru a controla ipotezele pe care le-a emis.
- 143 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, așa cum s-a arătat la punctul 125 din prezenta hotărâre, Comisia nu se poate întemeia pe date obținute după o ajustare decât în lipsa unor date accesibile mai fiabile, aspect a cărui examinare din oficiu revine Comisiei.
- 144 În continuare, în ceea ce privește datele pe care Comisia le-ar fi putut colecta de la autoritățile vamale naționale, trebuie să se arate, în primul rând, că, la punctul 202 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că ar fi disproportionat să se impună Comisiei să colecteze liste de

importuri, tranzacție cu tranzacție, din partea autorităților vamale din toate statele membre, analizându-le pentru a stabili dacă acestea pot fi luate în considerare și compilând ulterior datele privind produsul în cauză timp de patru ani pentru întreaga Uniune.

- 145 O astfel de apreciere nu constituie o aplicare eronată a obligației de examinare din oficiu a Comisiei. Astfel, o asemenea colectare de date ar presupune verificarea fiecărui import de capace pentru guri de vizitare în Uniune în perioada de anchetă, ceea ce ar fi practic imposibil de realizat în termenele stabilite. Or, așa cum s-a arătat la punctul 138 din prezenta hotărâre, obligația Comisiei de a examina din oficiu trebuie să se concilieze cu celelalte obligații pe care i le impune regulamentul de bază, printre care termenele prevăzute de acesta din urmă.
- 146 În al doilea rând, trebuie arătat că, la punctele 205 și 206 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că nici Comisia nu era obligată să constituie un eșantion de date prin colectarea anumitor date mai detaliate de la autoritățile vamale naționale, din moment ce, pe de o parte, constituirea unui astfel de eșantion ar reprezenta o sarcină de lucru semnificativă și ar necesita un timp important, aspect de care ar trebui să se țină seama în ceea ce privește termenele de procedură stricte impuse Comisiei, și, pe de altă parte, relevanța unui astfel de eșantion putea fi repusă în discuție, din moment ce reprezentativitatea tranzacțiilor selectate ar putea fi chestionată și nu ar permite să se calculeze cu precizie volumul importurilor produsului în cauză.
- 147 Această apreciere a Tribunalului nu contravine nici obligației de examinare din oficiu a Comisiei, din moment ce nu rezultă că colectarea unui eșantion de la autoritățile vamale naționale ar fi permis obținerea unor date mai fiabile decât datele ajustate luate în considerare de Comisie în speță.
- 148 În sfârșit, în ceea ce privește datele pe care Comisia ar fi putut să le colecteze de la importatori, Tribunalul a considerat, la punctele 207-209 din hotărârea atacată, că Comisia nu era obligată să colecteze aceste date în speță din moment ce nu ar fi fost mai fiabile. Tribunalul a motivat această apreciere arătând că, în primul rând, cei 28 de importatori care s-au manifestat în cursul anchetei au furnizat, în răspunsurile lor la chestionarul anexat la avizul de deschidere a anchetei, o cifră globală care relua volumul importurilor produsului în cauză din China și din India, în al doilea rând, datele menționate nu erau împărțite în funcție de codurile din NC aferente acestui produs și, în al treilea rând, răspunsurile respective nu au putut fi verificate decât pentru cei trei importatori reținuți în eșantion care au răspuns la acest chestionar și despre care nu s-a stabilit că erau suficient de reprezentativi pentru toți importatorii produsului respectiv. Tribunalul a susținut această din urmă apreciere menționând faptul că Comisia a arătat că piața era fragmentată și se caracteriza printr-un număr mare de întreprinderi mici și mijlocii și că, într-un asemenea context, nu era exclus ca numeroși alți importatori neafiliați care își desfășoară activitatea pe piață, care nu aveau un interes direct de a coopera la anchetă, să nu se fi manifestat.
- 149 În această privință, trebuie să se observe că simplul fapt că răspunsurile importatorilor la chestionarul menționat nu conțineau informații suficient de detaliate cu privire la importurile în cauză nu era suficient pentru a exonera Comisia de obligația sa de a examina din oficiu dacă acești importatori aveau date mai fiabile decât cele construite pe baza datelor Eurostat. Totuși, eroarea săvârșită în această privință de Tribunal este inoperantă. Astfel, după cum a arătat Comisia în memoriul său în răspuns, chiar dacă ar fi solicitat informații mai detaliate, aceste informații ar fi fost întotdeauna mai puțin exhaustive decât cele ale Eurostat. Într-adevăr, aprecierea factuală potrivit căreia nu era exclus ca numeroși alți importatori independenți care își desfășoară activitatea pe piață să nu aibă un interes direct de a coopera la anchetă nu este

contestată. Prin urmare, nu s-a dovedit că colectarea de date privind importurile de la importatori ar fi permis obținerea unor date mai fiabile decât datele ajustate luate în considerare de Comisie în speță.

- 150 Pentru motivele care precedă, al doilea aspect al primului motiv și, prin urmare, acest prim motiv în întregime trebuie respinse.

## **2. Cu privire la al doilea motiv**

### **a) Argumentația părților**

- 151 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentele susțin că, la punctele 305-311 din hotărârea atacată, Tribunalul a confirmat în mod eronat aprecierile Comisiei referitoare la prejudiciul suferit de Saint-Gobain PAM și la legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și acest prejudiciu. Aceste aprecieri nu s-ar întemeia pe elemente de probă pozitive și pe o examinare obiectivă, în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, întrucât, la calcularea prejudiciului menționat, nu s-ar fi ținut seama de profitul rezultat din vânzările efectuate către entitățile de vânzări afiliate Saint-Gobain PAM. Luând în considerare numai costurile de producție suportate de Saint-Gobain PAM în cadrul fabricării, indiferent de tipul de vânzare care ar avea loc ulterior, Comisia ar fi omis să țină seama, la calcularea rentabilității globale a acestei întreprinderi, de profiturile „ascunse” obținute de aceasta de la entitățile respective din vânzările produsului în cauză. Aceste beneficii ar fi fost considerate costuri pentru calcularea prejudiciului, astfel încât rentabilitatea Saint-Gobain PAM ar fi fost subestimată, iar prejudiciul supraestimat.
- 152 Comisia și intervenientele susțin, cu titlu principal, că acest motiv este inadmisibil, întrucât eroarea de drept invocată ar fi neinteligibilă, și că acesta repune în discuție o apreciere de fapt necontestată, precum și, cu titlu subsidiar, că motivul respectiv este nefondat.

### **b) Aprecierea Curții**

- 153 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentele reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază prin faptul că a confirmat aprecierea de către Comisie a prejudiciului suferit de Saint-Gobain PAM. În cadrul acestei aprecieri, prejudiciul respectiv ar fi fost supraestimat, întrucât Comisia ar fi considerat în mod eronat că profiturile Saint-Gobain PAM provenite din vânzările efectuate către entitățile sale de vânzări afiliate constituiau costuri.
- 154 În această privință, este necesar să se arate că, prin intermediul celui de al cincilea aspect al primului motiv al acțiunii lor în fața Tribunalului, recurentele au reproșat Comisiei că a utilizat, în scopul calculării prejudiciului suferit de Saint-Gobain PAM, prețuri facturate pentru revânzări în interiorul grupului de societăți din care face parte acest producător din Uniune, și anume prețuri de transfer, în timp ce evaluarea rentabilității efective ar fi trebuit să fie efectuată prin compararea valorii vânzărilor realizate către clienți independenți cu costurile suportate pentru fabricarea produselor, precum și cu cheltuielile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale ale revânzătorilor.

- 155 La punctele 305-307 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins această critică, considerând că faptul că Saint-Gobain PAM vindea produsul în cauză atât direct, unor clienți independenți, cât și indirect, prin intermediul unor comercianți afiliați, nu avea incidență asupra stabilirii costurilor de producție, din moment ce cele două tipuri de vânzări implicau produse care au fost fabricate de această întreprindere, iar valoarea luată în considerare de Comisie corespundea costurilor de producție suportate de întreprinderea menționată, indiferent de tipul de vânzare care intervine ulterior. Tribunalul a dedus de aici că faptul că anumite vânzări au fost efectuate prin intermediul unor societăți afiliate nu a avut nicio incidență asupra calculului costurilor de producție ale Saint-Gobain PAM și, prin urmare, asupra evaluării prejudiciului suferit de industria Uniunii.
- 156 Astfel, Tribunalul nu a considerat că profiturile Saint-Gobain PAM provenite din vânzările sale de produs în cauză către entitățile sale de vânzări afiliate făceau parte din costurile acestei societăți în vederea stabilirii prejudiciului suferit de industria Uniunii. Într-adevăr, atât pentru vânzările directe, cât și pentru vânzările indirecte, efectuate prin intermediul entităților de vânzări afiliate, costurile luate în considerare au fost costurile de producție ale Saint-Gobain PAM.
- 157 Critica recurențelor potrivit căreia costurile Saint-Gobain PAM luate în considerare includeau profiturile acestei societăți care proveneau din vânzările efectuate de aceasta unor entități de vânzări afiliate urmărește să repună în discuție o apreciere de fapt a Tribunalului, fără ca o denaturare a elementelor de probă să fi fost demonstrată și nici măcar invocată. Or, această critică este inadmisibilă conform unei jurisprudențe constante potrivit căreia Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și elementele de probă care îi sunt prezentate. Aprecierea acestor fapte și a acestor elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării lor, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul examinării unui recurs (Hotărârea din 2 februarie 2023, Spania și alții/Comisia, C-649/20 P, C-658/20 P și C-662/20 P, EU:C:2023:60, punctul 98, precum și jurisprudența citată).
- 158 Prin urmare, având în vedere motivele care precedă, al doilea motiv trebuie respins ca inadmisibil.

### ***3. Cu privire la al treilea motiv***

- 159 Prin intermediul celui de al treilea motiv, care cuprinde două aspecte, recurențele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctele 371-392 și la punctul 397 din hotărârea atacată, că nu era necesar să se efectueze o analiză pe segment pentru a aprecia existența unei legături de cauzalitate între importurile produsului în cauză și prejudiciul suferit de industria Uniunii, în pofida diferențelor care există între produsele standard și produsele nestandard, precum și cele existente între produsele din fontă gri și produsele din fontă ductilă.

#### ***a) Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv***

##### ***1) Argumentația părților***

- 160 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, recurențele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a limitat cazurile în care este necesar să se efectueze o analiză a prejudiciului pe segment numai la cazurile în care produsele în discuție nu sunt interschimbabile. Astfel, la punctul 378 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că o analiză pe segment nu era necesară atunci când aceste produse sunt suficient de interschimbabile și, la punctele 383-392 din hotărârea atacată, și-ar fi limitat în mod eronat



analiza la aspectul dacă produsele menționate constituiau un singur produs în scopul procedurii antidumping, întemeindu-se pe Hotărârea din 10 martie 1992, Sanyo Electric/Consiliul (C-177/87, EU:C:1992:111). Potrivit recurențelor, există diferențe semnificative între produsele standard și produsele nestandard, precum și între produsele din fontă gri și produsele din fontă ductilă. Or, aceste diferențe ar fi importante pentru clienții produselor respective. În plus, importurile în discuție ar privi exclusiv produse standard și aproape exclusiv produse din fontă ductilă. Astfel de elemente ar justifica o analiză pe segment care ar afecta aprecierea legăturii de cauzalitate.

- 161 Comisia consideră că acest prim aspect este inadmisibil, întrucât recurențele nu au identificat suficient de precis o eroare de drept care ar afecta hotărârea atacată. Pe de altă parte, Comisia și intervenientele apreciază că primul aspect menționat nu este întemeiat.

## 2) *Aprecierea Curții*

- 162 În ceea ce privește admisibilitatea primului aspect al celui de al treilea motiv, trebuie amintit că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, din articolul 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și din articolul 168 alineatul (1) litera (d) și din articolul 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere sub sancțiunea inadmisibilității recursului sau a motivului în cauză (a se vedea printre altele Hotărârea din 10 noiembrie 2022, Comisia/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, punctul 29, și Hotărârea din 15 decembrie 2022, Picard/Comisia, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punctul 52).
- 163 În cadrul acestui prim aspect, recurențele indică totuși cu suficientă precizie pretinsa eroare de drept, precum și motivele pentru care Tribunalul ar fi săvârșit această eroare. Astfel, ele apreciază că acesta din urmă a limitat în mod eronat analiza pe segment a prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping la ipoteza în care produsele în cauză nu sunt interschimbabile și invocă în susținerea afirmației lor Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, EU:T:2004:317), și Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, EU:T:2019:691). Prin urmare, obiecția de inadmisibilitate invocată de Comisie trebuie respinsă.
- 164 În ceea ce privește temeinicia primului aspect menționat, trebuie să se arate că, potrivit articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, stabilirea existenței unui prejudiciu trebuie să fie însoțită de o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii și a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii. Articolul 3 alineatul (3) din acest regulament prevede că, în ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, trebuie să se analizeze dacă a existat, în cazul acestor importuri, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii.
- 165 Chiar dacă regulamentul de bază nu impune nicio metodă specială pentru analizarea subcotării prețurilor, reiese chiar din termenii acestui articol 3 alineatul (3) că metoda aleasă pentru a determina o eventuală subcotare a prețurilor trebuie, în principiu, să fie operată la nivelul „produsului similar”, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul menționat, chiar dacă acesta poate fi compus din diferite tipuri de produse care aparțin mai multor segmente de piață. Prin urmare, regulamentul de bază nu impune Comisiei, în principiu, nicio obligație de a efectua

o analiză a existenței subcotării prețurilor la alt nivel decât cel al produsului similar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 73-75).

- 166 Totuși, din moment ce, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia este obligată să efectueze o „examinare obiectivă” a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor produselor similare din industria Uniunii, această instituție este obligată să țină seama în analiza sa privind subcotarea prețurilor de toate elementele de probă pozitive relevante, inclusiv, dacă este cazul, de cele referitoare la diferitele segmente de piață ale produsului avut în vedere (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 77).
- 167 Astfel, pentru a asigura obiectivitatea analizei subcotării prețurilor, Comisia poate, în anumite împrejurări, să fie obligată, în pofida largii sale puteri de apreciere, să efectueze o asemenea analiză la nivelul segmentelor pieței produsului avut în vedere. Acesta poate fi cazul într-o situație marcată de existența unei segmentări importante a pieței produsului în cauză și de faptul că importurile care fac obiectul anchetei antidumping erau concentrate marea lor majoritate în unul dintre segmentele de piață ale produsului respectiv, sub rezerva însă ca produsul similar în ansamblul său să fie luat în considerare în mod corespunzător. Situația poate fi aceeași și într-un caz special caracterizat printr-o concentrare puternică a vânzărilor interne și a importurilor care fac obiectul unui dumping pe segmente distincte, precum și prin diferențe de preț absolut semnificative între aceste segmente. Astfel, în aceste împrejurări, Comisia poate fi obligată să ia în considerare cotele de piață ale fiecărui tip de produs și aceste diferențe de preț pentru a garanta obiectivitatea analizei referitoare la existența subcotării prețurilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 78-81, 110 și 111).
- 168 Având în vedere cele de mai sus, Tribunalul putea considera, așa cum a procedat la punctul 378 din hotărârea atacată, că o analiză pe segment nu este necesară atunci când produsele în cauză sunt suficient de interschimbabile. Astfel, caracterul suficient de interschimbabil al acestor tipuri de produs garantează absența segmentării importante a pieței și, prin aceasta, obiectivitatea analizei subcotării prețurilor, din moment ce are drept consecință faptul că vânzările produselor Uniunii vor fi afectate de importurile care fac obiectul unui dumping, independent de segmentul acestor produse sau importuri.
- 169 Rezultă că, în cazul în care se stabilește o astfel de interschimbabilitate, percepția unor diferențe între produsele standard și produsele nestandard, precum și între produsele din fontă gri și produsele din fontă ductilă, de către clienții acestor produse, și faptul că importurile care fac obiectul unui dumping ar privi exclusiv produse standard și aproape exclusiv produse din fontă ductilă nu poate justifica o analiză pe segment.
- 170 Pe de altă parte, Tribunalul a statuat fără a săvârși o eroare de drept, la punctul 383 din hotărârea atacată, că apartenența produselor la game diferite nu este suficientă pentru a stabili, în sine, lipsa interschimbabilității lor și, prin urmare, oportunitatea de a efectua o analiză pe segment. Într-adevăr, așa cum Tribunalul a arătat în mod întemeiat la acest punct, produse care aparțin unor game distincte pot avea funcții identice sau pot răspunde aceluiași nevoi.
- 171 Prin urmare, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie să fie respins ca nefondat.

**b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv**

**1) Argumentația părților**

- 172 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, recurentele susțin că, în hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare întrucât nici nu a ținut seama și nici nu a răspuns la argumentul lor potrivit căruia natura importurilor care fac obiectul unui dumping ar fi trebuit să fie luată în considerare pentru a aprecia existența unei legături de cauzalitate. Potrivit recurentelor, având în vedere natura acestor importuri, care constau aproape exclusiv în produse standard și în produse din fontă ductilă, nu putea fi stabilită nicio legătură de cauzalitate, în temeiul articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, între importurile menționate și prejudiciul pentru „produsul similar” fără a efectua o examinare mai detaliată a acestui prejudiciu în ceea ce privește, pe de o parte, produsele din fontă ductilă prin opoziție cu produsele din fontă gri și, pe de altă parte, produsele standard, prin opoziție cu produsele nestandard.
- 173 Pentru a ilustra importanța erorii Tribunalului, recurentele susțin că Comisia a aplicat o metodă de comparație a produselor întemeiată pe NCP-uri (denumită în continuare „metoda NCP”) numai în cadrul examinării existenței unei subcotări a prețurilor, iar nu a celui al indicatorilor existenței unui prejudiciu, cum ar fi volumul vânzărilor și rentabilitatea, care nu ar fi fost apreciate decât pentru întregul produs similar. În consecință, Comisia s-ar fi aflat în imposibilitatea de a stabili dacă prejudiciul constatat pe baza fiecăruia dintre acești indicatori se raporta la un segment vizat de importurile chineze și, prin urmare, dacă acest prejudiciu ar fi fost cauzat de importurile respective. În plus, faptul că Comisia nu ar fi stabilit existența unei subcotări decât la 62,6 % din vânzările totale ale producătorilor din Uniune ar consolida necesitatea de a aprecia dacă prejudiciul constatat pentru produsul similar se raportează la categorii de produse care nu au făcut obiectul niciunui import sau al aproape niciunui import. În orice caz, Tribunalul ar fi impus în mod eronat recurentelor o sarcină a probei excesivă în ceea ce privește stabilirea diferențelor dintre categoriile de produse care necesită o analiză pe segment.
- 174 Tribunalul ar săvârși de asemenea o eroare prin respingerea, la punctele 391 și 392 din hotărârea atacată, a pertinentei unei „preferințe” sau a unei „priorități” între diferitele segmente. Tocmai această preferință ar putea conduce la lipsa unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii, atunci când aceste importuri nu privesc decât un segment, iar prejudiciul respectiv este constatat la producătorii din Uniune într-un alt segment. Faptul că, la punctele 391 și 392 din această hotărâre, Tribunalul consideră existența unei priorități sau a unei preferințe a consumatorilor, în anumite state membre, pentru unul sau celălalt dintre tipurile de fontă vizate drept o „afirmație” care „nu este susținută de elemente concrete” ar constitui un demers vădit eronat și înșelător. Astfel, în primul rând, Comisia ar fi admis existența acestei preferințe. În al doilea rând, toate părțile interesate, inclusiv autorii plângerii, ar fi subliniat diferențele existente între produsele din fontă ductilă și produsele din fontă gri.
- 175 Comisia și intervenientele apreciază că al doilea aspect al celui de al treilea motiv este inoperant, întrucât recurentele nu au dovedit că produsele în cauză nu erau interschimbabile. În orice caz, acest al doilea aspect nu ar fi întemeiat, din moment ce caracterul interschimbabil al acestor produse s-ar opune unei scindări artificiale a analizei prejudiciului de cea a legăturii de cauzalitate.

## 2) *Aprecierea Curții*

- 176 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, recurentele reproșează Tribunalului că nu a ținut seama și nici nu a răspuns la argumentul lor potrivit căruia nu putea fi stabilită nicio legătură de cauzalitate în temeiul articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază fără a efectua o analiză în funcție de segmentele de produse standard, de produse nestandard, de produse din fontă ductilă și de produse din fontă gri, din moment ce importurile care fac obiectul unui dumping constau aproape exclusiv în produse standard și în produse din fontă ductilă.
- 177 În această privință, este necesar să se arate că, la punctele 382-385 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că, ținând seama de caracterul interschimbabil al produselor standard și al produselor nestandard, precum și de lipsa unor elemente prezentate în sens contrar de recurente, nu se impunea o analiză segmentată a prejudiciului care să distingă produsele standard de produsele nestandard. De asemenea, la punctele 387-392 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că Comisia a considerat că produsele din fontă ductilă și produsele din fontă gri erau interschimbabile și că recurentele nu au furnizat elemente care să repună în discuție această apreciere, din moment ce ele nu au invocat decât existența unei „priorități” sau a unei „preferințe”, în anumite state membre, pentru unul sau pentru celălalt tip de fontă. În consecință, Tribunalul a statuat că nu era necesar să se efectueze o analiză segmentată a prejudiciului care să distingă fonta ductilă de fonta gri.
- 178 Din moment ce din aprecierea de fapt a Tribunalului reiese că atât produsele standard și produsele nestandard, cât și produsele din fontă ductilă și produsele din fontă gri erau interschimbabile, nu era necesară o analiză a prejudiciului în funcție de segmentele produselor în cauză. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 168 din prezenta hotărâre, din caracterul interschimbabil al acestor produse se poate deduce că vânzările produselor din Uniune vor fi afectate de importurile care fac obiectul unui dumping independent de segmentul acestor produse sau importuri.
- 179 Este necesar să se respingă ca inoperant argumentul recurentelor potrivit căruia, prin aplicarea metodei NCP, Comisia ar fi luat în considerare o segmentare a produselor în cauză fără însă ca această metodă să fie satisfăcătoare, din moment ce nu ar fi privit decât examinarea unuia dintre diferiții indicatori ai unui prejudiciu, și anume existența unei subcotări a prețurilor, și ar privi doar 62,6 % din vânzările totale efectuate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Astfel, din moment ce caracterul interschimbabil al produselor în cauză nu impunea o analiză pe segment, pretinsele deficiențe ale acestei metode în vederea unei analize pe segment sunt lipsite de relevanță.
- 180 În măsura în care recurentele reproșează Tribunalului că nu a examinat critica lor întemeiată pe o încălcare a articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază din cauza lipsei unei analize pe segment, este necesar să se arate că, desigur, acest articol 3 alineatele (2) și (3) și articolul 3 alineatele (6) și (7) menționat au obiecte diferite din moment ce primul reglementează stabilirea existenței unui prejudiciu pentru industria Uniunii, iar al doilea precizează condițiile existenței unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și acest prejudiciu. Totuși, aceste dispoziții sunt, astfel cum se arată la punctul 363 din hotărârea atacată, în legătură una cu cealaltă. Astfel, articolul 3 alineatul (6) din acest regulament prevede în mod expres că demonstrarea faptului că aceste importuri cauzează un prejudiciu trebuie făcută pe baza elementelor de probă prezentate în legătură cu alineatul (2) al acestui articol, ceea ce implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) al articolului menționat au un impact important asupra industriei Uniunii. Astfel, la punctul 364

din această hotărâre, Tribunalul a amintit în mod întemeiat că examinarea vizată la articolul 3 alineatul (3) din regulamentul menționat trebuie să servească drept fundament pentru analiza referitoare la legătura de cauzalitate dintre importurile menționate și prejudiciul suferit de industria Uniunii.

- 181 Rezultă că aprecierea potrivit căreia o analiză pe segment nu este necesară în cadrul examinării prejudiciului în temeiul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază este valabilă și în ceea ce privește examinarea referitoare la legătura de cauzalitate în temeiul acestui articol 3 alineatele (6) și (7). Considerând, la punctele 382-392 din hotărârea atacată, că o analiză pe segment a produselor în cauză nu se justifică în cadrul examinării prejudiciului, ținând seama de caracterul interschimbabil al acestora, Tribunalul a respins, așadar, în mod implicit, dar necesar, critica recurentelor întemeiată pe o încălcare a articolului 3 alineatele (6) și (7) din acest regulament ca urmare a lipsei unei asemenea analize.
- 182 Pe de altă parte, trebuie respins ca nefondat argumentul recurentelor potrivit căruia Tribunalul le-a impus o sarcină a probei excesivă în ceea ce privește stabilirea diferențelor dintre categoriile de produse care necesită o analiză pe segment. Astfel, din moment ce o analiză pe segment nu se justifică decât pentru a garanta obiectivitatea examinării efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra produselor similare ale industriei Uniunii, obligația de a demonstra că produsele în cauză nu sunt suficient de interschimbabile pentru a impune o analiză pe segment nu constituie o sarcină a probei excesivă.
- 183 În sfârșit, în măsura în care recurentele susțin că, la punctul 392 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a respins relevanța, în cadrul aprecierii prejudiciului, a unei preferințe sau a unei priorități a consumatorilor, în anumite state membre, pentru unul sau celălalt dintre tipurile de fontă vizate, este necesar să se arate că, la acest punct, Tribunalul a respins argumentele lor pe două temeuri autonome. Pe de o parte, Tribunalul a constatat că afirmațiile lor în această privință nu erau susținute de elemente concrete și, pe de altă parte, a considerat că o simplă prioritate nu permitea să se stabilească cu certitudine o absență sau o insuficiență a interschimbabilității produselor. Din moment ce, în recursul formulat, recurentele nu repun în discuție acest al doilea temei, argumentele lor privind existența unor elemente concrete care să le susțină afirmațiile trebuie înlăturate ca inoperante.
- 184 Având în vedere cele ce precedă, al doilea aspect al celui de al treilea motiv și, prin urmare, acest al treilea motiv în totalitate trebuie respinse.

#### **4. Cu privire la al patrulea motiv**

##### **a) Argumentația părților**

- 185 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentele susțin că, la punctul 425 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, precum și obligația sa de motivare atunci când a statuat că existența unei marje de subcotare pentru 62,6 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion era suficientă pentru a concluziona în sensul existenței unei subcotări semnificative a prețului, în sensul articolului 3 alineatul (3) din acest regulament. Tribunalul ar fi omis astfel să aprecieze dacă lipsa unei subcotări a prețurilor pentru 37,4 % din aceste vânzări împiedica constatarea unei legături de cauzalitate în temeiul

articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul menționat. În fapt, prejudiciul constatat ar putea privi tipuri de produse care nu sunt vizate de importurile care fac obiectul unui dumping, ceea ce ar afecta caracterul obiectiv al examinării prejudiciului cauzat de aceste importuri.

- 186 În plus, la punctul 417 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a condiționat analiza impactului unei lipse a subcotării prețurilor pentru 37,4 % din vânzările menționate de constatarea unei segmentări a pieței Uniunii. Or, existența unei asemenea segmentări nu ar fi o condiție prealabilă pentru ca Comisia să examineze cu diligență legătura de cauzalitate. Absența unei subcotări a prețurilor și a unei categorii corespunzătoare de produse importate pentru o mare parte din vânzările efectuate în Uniune ar fi putut împiedica constatarea unei legături de cauzalitate pentru prejudiciul suferit de întreaga industrie din Uniune.
- 187 Recurentele contestă de asemenea că metoda NCP poate justifica abordarea urmată în regulamentul în litigiu. Lipsa unei corespondențe între NCP-urile în cauză cu ocazia eșantionării ar presupune să se verifice dacă, în pofida acestei absențe, poate fi stabilită o legătură de cauzalitate. Aceasta ar putea, de exemplu, să cuprindă o analiză prin care să se stabilească dacă importurile, altele decât cele ale producătorilor incluși în eșantion, includ tipurile de produs fără corespondent. Totuși, în speță situația s-ar prezenta diferit.
- 188 Comisia și intervenientele contestă argumentația recurentelor.

#### ***b) Aprecierea Curții***

- 189 În temeiul articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor de probă pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) al acestui articol că importurile care fac obiectul dumpingului cauzează un prejudiciu, ceea ce implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor acestor importuri menționate la alineatul (3) al articolului menționat au avut un impact important asupra industriei Uniunii.
- 190 La punctele 417-425 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că, spre deosebire de situația aflată la originea altor două cauze, în speță, Comisia nu a constatat existența unor segmente diferite și că, deși a împărțit produsul în cauză în coduri NCP în vederea comparării, acest produs includea o varietate de tipuri de produse care rămâneau interschimbabile. În aceste condiții, Tribunalul a apreciat că existența unei marje de subcotare care se stabilește în intervalul 31,6-39,2 %, referitoare la 62,6 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, este suficientă pentru a constata existența unei subcotări semnificative a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 191 Recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și de motivare prin faptul că nu a apreciat dacă lipsa subcotării prețurilor pentru 37,4 % din aceste vânzări împiedica sau nu împiedica constatarea unei legături de cauzalitate în temeiul articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază. Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept condiționând necesitatea de a efectua o analiză a impactului acestei lipse de subcotare a prețurilor de constatarea unei segmentări a pieței Uniunii.
- 192 În ceea ce privește critica întemeiată pe o eroare de drept, trebuie arătat că, deși articolul 3 din regulamentul de bază prezintă o serie de elemente care trebuie luate în considerare la stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping, acesta nu

prevede, astfel cum s-a arătat la punctul 165 din prezenta hotărâre, nicio metodă precisă pentru analizarea unei subcotări a prețurilor. Din moment ce stabilirea menționată implică aprecieri economice complexe, Comisia se bucură, conform jurisprudenței amintite la punctul 112 din prezenta hotărâre, de o largă putere de apreciere în ceea ce privește alegerea acesteia.

- 193 În plus, regulamentul de bază nu prevede că Comisia este obligată, în orice împrejurare, să ia în considerare toate produsele vândute de industria Uniunii, inclusiv tipurile produsului în cauză care nu sunt exportate de producătorii-exportatori incluși în eșantion cu ocazia stabilirii existenței unui prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping.
- 194 Astfel, modul de redactare a articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, la care se referă articolul 3 alineatul (6) din acest regulament, nu impune Comisiei să ia în considerare, în examinarea efectului acestor importuri asupra prețurilor industriei Uniunii, toate vânzările unui produs similar din această industrie (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 152, 153 și 159).
- 195 Acest aspect este susținut de faptul că examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii, care trebuie efectuată în scopul stabilirii unui prejudiciu, implică o comparație a vânzărilor nu ale unei singure întreprinderi, așa cum este cazul determinării marjei de dumping care este calculată pe baza datelor producătorului-exportator vizat, ci ale mai multor întreprinderi, și anume producătorii-exportatori eșantionați și întreprinderile care fac parte din industria Uniunii incluse în eșantion. Or, o comparație a vânzărilor acestor întreprinderi va fi adesea mai dificilă în cadrul analizei subcotării prețurilor decât în cel al determinării marjei de dumping, din moment ce gama tipurilor de produse vândute de aceste întreprinderi diferite va avea tendința de a nu se suprapune decât în parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 154 și 155).
- 196 Un asemenea risc legat de faptul că anumite tipuri de produse nu pot fi luate în considerare în cadrul analizei subcotării prețurilor din cauza diferenței de gamă a produselor vândute de aceste diferite întreprinderi este încă și mai ridicat atunci când NCP-urile sunt mai detaliate. Astfel, deși o mai mare granularitate a NCP-urilor are avantajul de a fi comparate tipuri de produse care prezintă mai multe caracteristici fizice și tehnice comune, aceasta are, în sens invers, dezavantajul de a crește posibilitatea ca anumite tipuri de produse vândute de unele sau altele dintre societățile vizate să nu aibă echivalent și, prin urmare, să nu poată fi comparate și nici luate în considerare în această analiză (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 156 și 157).
- 197 Astfel, exercitarea de către Comisie a largii sale puteri de apreciere în ceea ce privește alegerea metodei care trebuie urmată pentru analizarea unei subcotări a prețurilor poate avea drept consecință inevitabilă, așa cum este cazul metodei NCP, ca anumite tipuri de produse să nu poată fi comparate și, prin urmare, să nu fie luate în considerare în cadrul analizei menționate. Exercitarea acestei puteri de apreciere este însă limitată de obligația, care este impusă Comisiei prin articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, de a efectua o examinare obiectivă a efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 158).
- 198 În speță, alegerea Comisiei de a aplica metoda NCP a avut drept consecință faptul că aceasta nu a putut compara 37,4 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- 199 Totuși, faptul că Comisia a putut stabili existența unei marje de subcotare care se stabilește în intervalul 31,6-39,2 %, referitoare la 62,6 % din aceste vânzări, constituie o subcotare semnificativă a prețului acestor producători, care poate fi calificată drept impact important asupra industriei Uniunii, în sensul articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază.
- 200 În plus și în orice caz, recurențele deduc în mod eronat din lipsa unei comparații pentru 37,4 % din vânzările menționate că acestea nu au fost afectate de importurile în cauză. Astfel, din moment ce produsul în cauză cuprinde diferite tipuri de produse care sunt interschimbabile și, în mod corelativ, nu există o segmentare importantă a pieței produsului în cauză (a se vedea punctul 167 din prezenta hotărâre), aceste importuri au avut probabil și un efect asupra prețurilor produselor producătorilor din Uniune incluși în eșantion care nu au putut fi comparate pe baza metodei NCP. Faptul că acest efect nu a fost cuantificat pe baza acestei metode nu este suficient pentru a repune în discuție obiectivitatea aprecierii potrivit căreia importurile menționate au trebuit să afecteze prețul tuturor tipurilor de produse ale producătorilor din Uniune, întrucât aceste produse sunt interschimbabile.
- 201 În consecință, critica recurențelor întemeiată pe încălcarea de către Tribunal a articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază ca urmare a neluării în considerare a lipsei subcotării prețurilor pentru 37,4 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion trebuie respinsă ca nefondată, din moment ce ele consideră în mod eronat că nu există o subcotare pentru acest procent al vânzărilor respective, iar Comisia a stabilit, în aplicarea metodei NCP, o subcotare semnificativă a prețurilor care are un impact semnificativ asupra industriei din Uniune.
- 202 În ceea ce privește critica întemeiată pe o încălcare a obligației de motivare, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, obligația de motivare a hotărârilor, ce revine Tribunalului în temeiul articolului 36 și al articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, nu îi impune acestuia să prezinte o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate raționamentele formulate de părțile în litigiu. Prin urmare, motivarea poate fi implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pe care se întemeiază Tribunalul, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul în cadrul recursului (Hotărârea din 14 septembrie 2016, Trafilerie Meridionali/Comisia, C-519/15 P, EU:C:2016:682, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 203 Or, în speță, având în vedere motivarea care figurează la punctele 406-425 din hotărârea atacată și aprecierea care figurează la punctele 192–201 din prezenta hotărâre, este necesar să se constate că această motivare a permis recurențelor să cunoască motivele pe care s-a întemeiat Tribunalul, iar Curții să își exercite controlul. Prin urmare, critica recurențelor întemeiată pe încălcarea obligației de motivare trebuie respinsă.
- 204 Având în vedere considerațiile care precedă, al patrulea motiv trebuie să fie respins.



## **5. Cu privire la al cincilea motiv**

### **a) Considerații introductive**

- 205 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, care cuprinde trei aspecte, recurentele contestă aprecierea Tribunalului cu privire la al treilea motiv al acțiunii lor în primă instanță, întemeiat pe nerespectarea de către Comisie a garanțiilor lor procedurale pentru motivul că aceasta din urmă nu le-ar fi comunicat informații utile pentru stabilirea dumpingului și a prejudiciului.
- 206 Al doilea și al treilea aspect ale acestui al cincilea motiv privesc mai precis temeinicia considerațiilor Tribunalului referitoare la aprecierea celui de al treilea motiv al acțiunii în primă instanță, pe care CCCME l-a invocat în nume propriu. Totuși, astfel cum s-a arătat la punctele 48-75 și 100 din prezenta hotărâre, CCCME nu avea calitatea de a introduce, în nume propriu, o acțiune în anularea regulamentului în litigiu. Prin urmare, al doilea și al treilea aspect ale celui de al cincilea motiv sunt inadmisibile.

### **b) Cu privire la primul aspect al celui de al cincilea motiv**

#### **1) Argumentația părților**

- 207 Prin intermediul primului aspect al celui de al cincilea motiv, recurentele susțin că, la punctele 435-438 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare sau, cu titlu subsidiar, a denaturat faptele atunci când a declarat inadmisibil al treilea motiv al acțiunii lor în anulare în măsura în care privea încălcările garanțiilor procedurale invocate de membrii CCCME și de celelalte nouă recurente, pentru motivul că nu au participat la anchetă. Acești membri și aceste recurente ar fi participat la anchetă din moment ce erau fie producători-exportatori reținuți în eșantion, fie producători-exportatori înregistrați în regulamentul în litigiu drept cooperanți pentru stabilirea acestui eșantion. Prezentarea unui formular de eșantionare ar fi modalitatea ca un producător-exportator să „se manifeste” ca răspuns la un aviz de inițiere în temeiul articolului 5 alineatul (10) din regulamentul de bază. În plus, Comisia ar fi declarat, în memoriul în apărare în fața Tribunalului, că recurentele chineze neincluse și incluse în eșantion au primit din partea sa „documentele de informare prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază”.
- 208 Recurentele susțin de asemenea că, la punctele 443-447 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat în mod eronat că faptul că CCCME a acționat în calitate de reprezentantă a industriei chineze a fontei în ansamblu nu era suficient pentru a demonstra că acționa în numele membrilor săi și al celorlalte nouă recurente în cursul procedurii antidumping în cauză și, prin urmare, că era inadmisibilă invocarea unei încălcări a drepturilor procedurale ale acestor membri și ale acestor recurente. Tribunalul ar fi aplicat un criteriu juridic eronat și ar fi efectuat o calificare juridică eronată a situației de fapt. Apreciind reprezentarea de către CCCME a membrilor săi și a celorlalte nouă recurente, Tribunalul ar fi ignorat elemente de probă, ar fi denaturat conținutul observațiilor CCCME din 15 septembrie 2017 cu privire la regulamentul provizoriu și ar fi ignorat faptul că reprezentarea producătorilor-exportatori chinezi de către CCCME fusese evidentă pentru Comisie.
- 209 Comisia și intervenientele contestă argumentația recurentelor.

## 2) *Aprecierea Curții*

- 210 În primul rând, recurențele susțin, cu titlu principal, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că, în pofida faptului că membrii CCCME și celelalte nouă recurențe au fost fie incluși în eșantion, fie repertoriați drept cooperanți pentru a stabili acest eșantion în cadrul anchetei antidumping, nu puteau să invoce în mod admisibil o încălcare a drepturilor lor de a li se comunica informații utile pentru stabilirea dumpingului și a prejudiciului în cadrul acestei anchete.
- 211 În această privință, trebuie amintit că respectarea dreptului la apărare constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii (Hotărârea din 3 iunie 2021, *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, punctul 31 și jurisprudența citată). În consecință, Curtea a statuat că respectarea acestui drept are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping și că, în temeiul dreptului respectiv, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate, precum și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale cu privire la existența unei practici de dumping și la prejudiciul care ar rezulta din aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, *Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP*, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 76 și 77, precum și jurisprudența citată).
- 212 Considerentul (12) al regulamentului de bază precizează, așadar, că părților respective ar trebui să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. În plus, articolul 6 alineatele (5) și (7) și articolul 20 alineatele (1) și (2) din acest regulament transcriu dreptul la apărare al părților respective. Astfel, această primă dispoziție prevede posibilitatea acestora din urmă, printre care figurează în special importatorii și exportatorii produsului care face obiectul anchetei, de a fi audiați și de a lua cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale și să fie utilizate în anchetă. Această a doua dispoziție permite părților menționate să fie informate cu privire la detaliile care stau la baza faptelor și a considerațiilor esențiale pe baza cărora, pe de o parte, au fost instituite măsuri provizorii sau, pe de altă parte, se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive.
- 213 Dispozițiile menționate supun totuși exercitarea acestor taxe anumitor modalități pentru a garanta buna administrare a procedurii antidumping. Astfel, în temeiul articolului 6 alineatele (5) și (7) din regulamentul de bază, părțile interesate sunt obligate, pe de o parte, să se facă cunoscute și, pe de altă parte, să prezinte o cerere scrisă pentru a lua cunoștință de informațiile în cauză sau pentru a fi audiate. În ceea ce privește prima dintre aceste modalități, articolul 5 alineatul (10) din acest regulament prevede că în avizul de declanșare a procedurii se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații în cazul în care aceste puncte de vedere și aceste informații trebuie luate în considerare în cursul anchetei. Această ultimă dispoziție prevede de asemenea că în avizul menționat se precizează termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din regulamentul menționat. În temeiul articolului 20 alineatele (1) și (3) din același regulament, informațiile privind instituirea măsurilor provizorii trebuie solicitate în scris imediat după instituirea măsurilor provizorii respective, iar informațiile referitoare la instituirea de măsuri definitive trebuie solicitate de asemenea în scris, în termen de o lună de la publicarea impunerii unei taxe provizorii.

- 214 Regulamentul de bază conferă, așadar, anumitor persoane interesate drepturi și garanții procedurale, a căror exercitare depinde totuși de participarea activă a acelor persoane la procedura în sine, care trebuie să se exprime cel puțin prin depunerea unei cereri scrise într-un termen determinat (Hotărârea din 9 iulie 2020, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, punctul 70).
- 215 Pe de altă parte, articolul 17 din acest regulament prevede că, în cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane. Pentru a aprecia oportunitatea efectuării unei eșantionări și a determinării compoziției eșantionului, trebuie ca părțile interesate să furnizeze Comisiei informațiile necesare în această privință. Astfel, atunci când Comisia intenționează să își bazeze ancheta pe un eșantion de exportatori sau de importatori, aceasta poate, în avizul de deschidere, să invite exportatorii sau importatorii în cauză să se facă cunoscuți și să le solicite informații pentru a putea defini un eșantion reprezentativ al acestora.
- 216 Faptul că părțile interesate se fac cunoscute și furnizează informații pertinente pentru a se stabili un eșantion reprezentativ al acestor părți sau chiar pentru a fi reținute în acest scop constituie o formă de participare la procedura antidumping. Totuși, această participare nu conferă părților menționate garanțiile procedurale prevăzute la articolul 6 alineatele (5) și (7) și la articolul 20 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. În fapt, așa cum s-a arătat la punctele 213 și 214 din prezenta hotărâre, acordarea acestor garanții este supusă anumitor modalități care implică o participare specială la această procedură din partea aceluiași părți, sub forma unei manifestări a interesului și a unor cereri scrise. Or, participarea la o eșantionare, în sensul articolului 17 din acest regulament, nu constituie o astfel de participare specială.
- 217 Prin urmare, chiar dacă membrii CCCME și celelalte nouă recurente au participat la eșantionarea realizată în cursul procedurii antidumping în cauză, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 435-438 din hotărârea atacată, că acești membri și aceste recurente nu puteau invoca în mod admisibil o încălcare a garanțiilor lor procedurale întemeiate pe faptul că Comisia nu le-a comunicat informații esențiale pentru apărarea intereselor lor. Într-adevăr, Tribunalul a arătat în mod întemeiat că membrii și recurențele menționate nu au formulat cereri prin care să li se comunice aceste informații în cursul procedurii respective.
- 218 Cu titlu subsidiar, recurențele susțin că Tribunalul a denaturat faptele atunci când a considerat că membrii CCCME și celelalte nouă recurente nu au participat la anchetă într-un mod care să le permită să invoce o încălcare a drepturilor lor procedurale. În această privință, ele invocă faptul că, în memoriul în apărare în fața Tribunalului, Comisia a declarat că acești membri și aceste recurente au primit „documentele de informare prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază”.
- 219 În acest context, trebuie amintit că, atunci când un recurent invocă o denaturare a elementelor de probă de către Tribunal, el trebuie, în temeiul articolului 256 TFUE, al articolului 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și al articolului 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții, să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în opinia sa, ar fi condus Tribunalul la denaturarea respectivă. Pe de altă parte, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 10 noiembrie 2022, *Comisia/Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, punctul 55 și jurisprudența citată).

- 220 Afirmația care figurează în memoriul în apărare prezentat de Comisie în fața Tribunalului, potrivit căreia membrii CCCME și celelalte nouă recurente „au primit documentele de informare prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază”, chiar dacă aceasta ar viza articolul 20 alineatul (2) din regulamentul respectiv, nu este de natură să dovedească faptul că Tribunalul a denaturat faptele în ceea ce privește participarea acestor membri și a acestor recurente la procedura antidumping care le conferă garanțiile procedurale prevăzute la articolul 6 alineatul (7) și la articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat. Astfel, această afirmație nu este suficientă pentru a demonstra că membrii sau recurențele menționate s-au făcut cunoscute și că au solicitat în scris divulgarea informațiilor solicitate pentru a-și putea exercita drepturile procedurale în conformitate cu aceste dispoziții.
- 221 Prin urmare, în pofida participării membrilor CCCME și a celorlalte nouă recurente la eșantionarea realizată în cursul procedurii antidumping, Tribunalul nici nu a săvârșit o eroare de drept, nici nu a denaturat faptele atunci când a statuat, la punctele 435-438 din hotărârea atacată, că criticile acestor membri și ale acestor recurente întemeiate pe o lipsă de comunicare a unor informații esențiale pentru apărarea intereselor lor erau inadmisibile, pentru motivul că aceștia nu au formulat cereri prin care să li se comunice aceste informații în cursul procedurii respective.
- 222 În al doilea rând, recurențele contestă inadmisibilitatea încălcărilor dreptului la apărare invocate de CCCME în numele membrilor săi și al celorlalte nouă recurente. Acestea susțin că Tribunalul a aplicat un criteriu juridic eronat atunci când a considerat că CCCME nu este în măsură să exercite drepturile procedurale ale membrilor săi și ale celorlalte nouă recurente în cursul procedurii antidumping în cauză. În plus, acesta ar fi calificat în mod eronat CCCME drept entitate care reprezintă industria chineză a fontei considerată în ansamblul său, iar nu producătorii-exportatorii chinezi în mod individual.
- 223 Având în vedere aceste critici, este necesar să se arate că drepturile procedurale sunt drepturi proprii persoanei căreia îi sunt conferite. Astfel, Curtea a statuat că dreptul la apărare are un caracter subiectiv, așa încât părțile vizate trebuie să fie ele însele în măsură să le exercite în mod efectiv, independent de natura procedurii la care sunt supuse (Hotărârea din 9 septembrie 2021, Adler Real Estate și alții, C-546/18, EU:C:2021:711, punctul 59) și că o societate care nu a participat la o procedură de anchetă de dumping și care nu este legată de niciun producător-exportator din țara vizată de anchetă nu poate revendica ea însăși beneficiul dreptului la apărare în cursul unei proceduri la care nu a participat (Hotărârea din 9 iulie 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, punctul 68 și jurisprudența citată).
- 224 Trebuie să se constate că, deși jurisprudența amintită la punctul precedent nu privește aspectul dacă o asociație are posibilitatea de a exercita drepturile procedurale ale anumitor întreprinderi, printre care și membrii săi, în cursul unei proceduri administrative, aceasta nu se opune unei astfel de posibilități. Totuși, posibilitatea menționată nu poate conduce la eludarea condițiilor pe care, în temeiul acestei jurisprudențe, întreprinderile în cauză ar fi trebuit să le respecte dacă ar fi dorit să își exercite ele însele drepturile procedurale.
- 225 Prin urmare, Tribunalul nu a aplicat un criteriu juridic eronat atunci când a statuat, la punctele 443 și 444 din hotărârea atacată, că posibilitatea unei asociații de a exercita drepturile procedurale ale unora dintre membrii săi în cursul procedurii antidumping este supusă condiției ca entitatea să fi manifestat, în cursul anchetei, intenția de a acționa în calitate de reprezentantă a unora dintre membrii săi, ceea ce presupune ca aceștia din urmă să fi fost identificați în acel moment și ca ea să fie în măsură să dovedească faptul că a primit din partea lor mandatul care îi permitea să exercite drepturile procedurale respective în numele lor.

- 226 În plus, în ceea ce privește calificarea de către Tribunal a CCCME drept „entitate care reprezintă industria chineză [a fontei] considerate în ansamblu”, este necesar să se arate că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 446 din hotărârea atacată, în observațiile sale din 15 septembrie 2017 cu privire la regulamentul provizoriu, CCCME a precizat natura participării sale la ancheta antidumping, arătând că „interesul CCCME corespunde interesului industriei chineze a fontei în ansamblu. Interesul menționat poate, și acest lucru este valabil adesea, să coincidă cu interesele diferitor producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză, dar este distinct și depășește aceste interese individuale. [...] Participarea CCCME la prezenta anchetă urmărește să protejeze interesul colectiv al membrilor săi și al industriei chineze (exportatoare) a fontei, în opoziție cu interesele individuale ale membrilor săi. Aceste interese individuale vor fi revendicate de diferiți producători (exportatori) chinezi pe cont propriu, dintre care unii participă în mod individual la prezenta procedură”.
- 227 Astfel, CCCME a indicat în mod clar, în cursul procedurii, că intervenea în aceasta în numele interesului colectiv al industriei chineze exportatoare a fontei, iar nu în numele intereselor individuale ale membrilor săi sau ale altor întreprinderi, așa cum este necesar pentru a putea exercita drepturile procedurale ale acestora.
- 228 Diferitele argumente invocate de recurente potrivit cărora, în primul rând, afirmațiile CCCME au fost denaturate, în al doilea rând, CCCME este o asociație reprezentativă a producătorilor-exportatori chinezi și, în al treilea rând, CCCME a demonstrat că, în cursul procedurii antidumping în cauză, a asigurat apărarea comună a industriei chineze a fontei, ceea ce a fost recunoscut de Comisie, nu repun în discuție aprecierea enunțată la punctul anterior.
- 229 Astfel, mai întâi, aprecierea Comisiei de la punctul 25 din regulamentul în litigiu, potrivit căreia CCCME reprezintă printre altele industria chineză a pieselor de probă nu demonstrează că Tribunalul a denaturat indicațiile furnizate de CCCME, în observațiile sale din 15 septembrie 2017 cu privire la regulamentul provizoriu, în ceea ce privește participarea sa la procedura antidumping în cauză. În continuare, celelalte argumente invocate de recurente nu permit să se demonstreze că CCCME a luat parte la această procedură pentru a reprezenta interesele individuale ale întreprinderilor în discuție. În sfârșit, mandatul anexat la comunicarea din 12 decembrie 2016 privind difuzarea procesului-verbal al reuniunii de avertizare rapidă referitoare la ancheta antidumping a Uniunii privind importurile de piese din fontă, invocat de recurente, nu demonstrează că CCCME putea exercita drepturile procedurale ale acestor întreprinderi, din moment ce nu precizează că îi permite acesteia să reprezinte întreprinderi în mod individual în cursul acestei proceduri și că nu este vorba decât despre un proiect de mandat.
- 230 Având în vedere cele ce precedă, Tribunalul nici nu a aplicat un criteriu juridic eronat, nici nu a săvârșit o eroare de calificare atunci când a considerat că CCCME nu putea să invoce în mod admisibil încălcări ale drepturilor procedurale ale membrilor săi și ale celorlalte nouă recurente.
- 231 Pentru toate motivele care precedă, primul aspect al celui de al cincilea motiv trebuie respins.
- 232 În consecință, este necesar să se respingă acest motiv și, prin urmare, recursul în întregime.

## **Cu privire la cheltuielile de judecată**

- 233 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 234 În speță, întrucât Comisia și intervenientele au solicitat obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată, iar recurente au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

### **1) Respinge recursul.**

**2) Obligă China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory și Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation și Ulefos Oy.**

Semnături